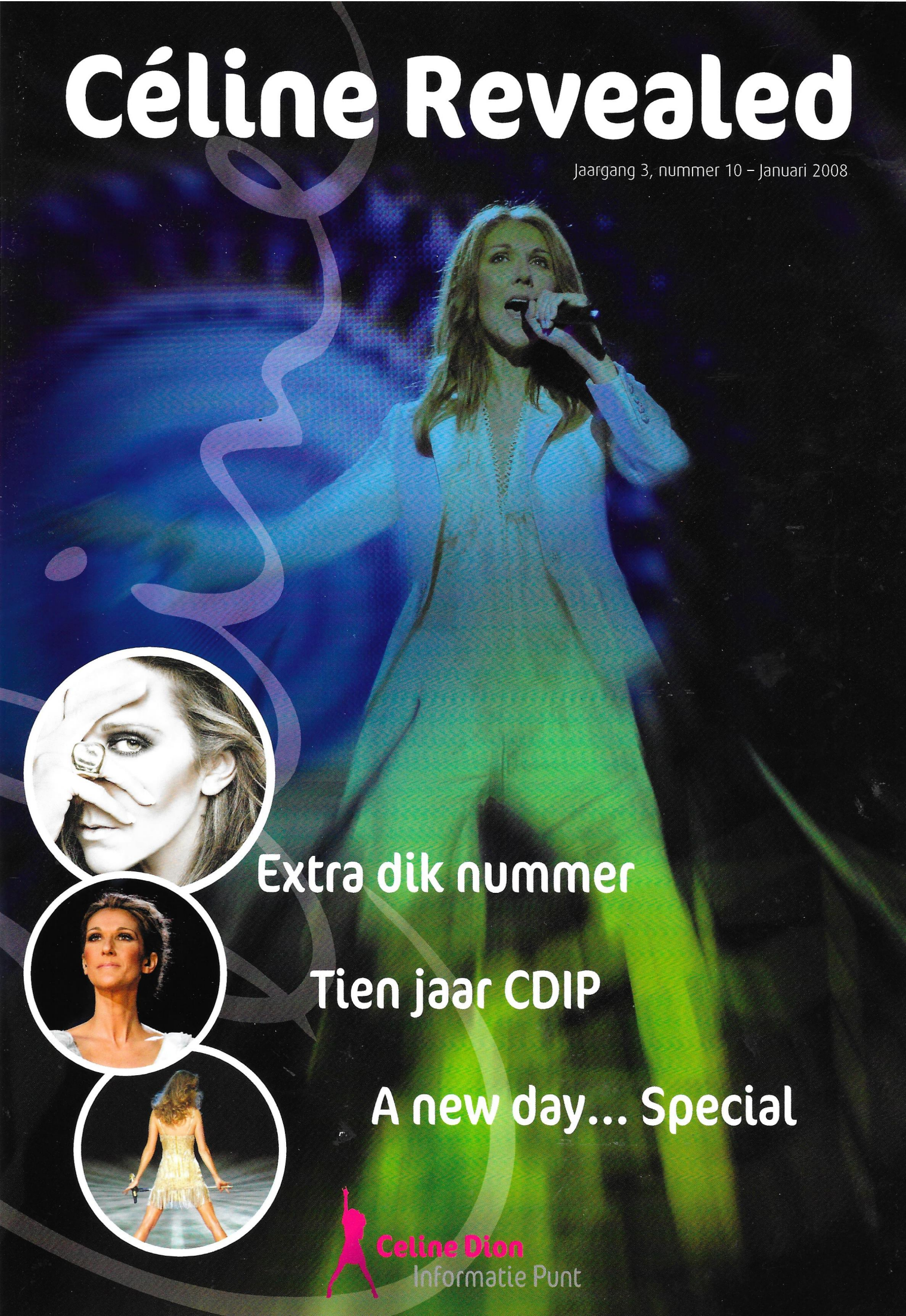
Céline Revealed

Jaargang 3, nummer 10 – Januari 2008

Extra dik nummer

Tien jaar CDIP

A new day... Special

Celine Dion
Informatie Punt

Van het team

Beste Céline-fans,

In deze speciale extra dikke editie van Céline ReVealed blikken we terug op vijf jaar A New Day... de onvergetelijke show van Céline Dion die de entertainmentwereld van Las Vegas voorgoed veranderd heeft. Na 717 shows (723 als je de try-outs meetelt) en meer dan 3 miljoen bezoekers viel op 15 december 2007 het doek voor de show definitief en kort daarna zeiden we ook het jaar 2007 vaarwel. Het nieuwe jaar 2008 werd meteen ingeluid met een feestje. Tien jaar geleden, op 1 januari 1998, was er een grote Céline Dion fan genaamd Anika Kuiper, die met al haar enthousiasme en haar grote liefde voor Céline begon aan het avontuur dat "Céline Dion Informatie Punt" heette. In de afgelopen tien jaar hebben we zoveel meegemaakt met zijn allen. Céline kwam meerdere malen naar Nederland maar het meest belangrijke was dat we vriendschappen hebben gesloten die onverwoestbaar blijken te zijn. Het team wisselde door de jaren heen van samenstelling, maar al die tijd bleef het CDIP zichzelf, groot geworden door klein te blijven. Nu in 2008 hebben we 2200 online leden een prachtige website en een magazine Céline:ReVealed in full colour. Het was nooit gelukt zonder jullie, de fans, die ons al die jaren onvoorwaardelijk hebben gesteund! We hopen dat de volgende 10 jaar net zo bijzonder zijn!!! Wij wensen jullie een fantastisch 2008 toe!!!

Cindy, Dennis, Mathias, Lysanne, Robin, Stéphanie, Suzanne & Willemijn

Laatste nieuws

Taking Chances videoclip 23 September 2007
Half september 2007 heeft Céline de videoclip opgenomen voor haar nieuwe single, "Taking Chances". Niet alleen Céline is in de clip te zien, er is ook een rol weggelegd voor een speciale gast: Dave Stewart, de schrijver van het nummer en de helft van "The Eurythmics". De videoclip is geregisseerd door Paul Boyd, die in verleden clips heeft geregisseerd voor Shania Twain, Bryan Adams, Tina Turner & Kylie Minogue. De opnames duurden 3 dagen en vonden op verschillende locaties in Las Vegas plaats. De clip speelt zich af in en rondom Las Vegas en in Caesars Palace en laat 'Céline' onder andere zien als ze uitstapt uit een helicopter en terwijl ze op een motor rijdt en vervolgens inbreekt in het Caesars Palace.

Taking Chances promotietour 10 Oktober 2007
Ter ondersteuning van "Taking Chances", heeft Céline in oktober & november een promotietour gedaan. Hierbij deed zij ook Europa aan en om specifiek te zijn Engeland, Frankrijk en Duitsland. Ze was in Engeland te gast bij o.a. X-Factor, waar ze advies gaf aan de deelnemers en waar ze Taking Chances live zong. Verder nam ze een televisiespecial op An Audience With Céline Dion. In Duitsland was ze te gast bij Wetten Dass waar ze ondanks dat ze de weddenschap won toch haar tegenprestatie uitvoerde, het gorgelen van My Heart Will Go On. In Frankrijk deed ze onder andere Star Academy, Vivement Dimanche en Les Stars De L'Annee 2007. Daarna in November was ze te gast in verschillende shows in de V.S. waaronder The Early Show en de Oprah Winfrey Show. Ook speelde ze zichzelf in een aflevering van de soap All My Children.

Nieuwe re-release 14 Oktober 2007
Op 29 oktober werden 3 van Céline's best verkochte albums opnieuw uitgebracht. Let's Talk About Love, Falling Into You en A New Day Has Come werden voorafgaand aan de release van Céline's nieuwe album Taking Chances gebundeld in een mooie boxset. Dus voor degenen die de albums nog niet hebben: kopen maar!

Legend Award 17 Oktober 2007
Tijdens de World Music Awards, op 4 november 2004, kreeg Céline de "Legend Award" uitgereikt uit handen van niemand minder dan Prins Albert van Monaco. Artiesten die de Legend Award eerder hebben ontvangen zijn o.a. Whitney Houston, Tina Turner en Michael Jackson en wordt uitgereikt aan artiesten voor hun gehele oeuvre.

Céline in de Amsterdam Arena 26 Oktober 2007
Op 26 oktober is officieel door Mojo bekend gemaakt dat Céline op 2 juni 2008 een concert geeft in de Amsterdam Arena. De kaarten zijn op 17 november 2007 in de verkoop gegaan. Er zijn nog steeds kaarten beschikbaar.

Taking Chances en A New Day... DVD 12 November 2007
Sinds 12 november 2007 kun je Céline's laatste album "Taking Chances" vinden in de winkel. De DVD van A New Day... is sinds 10 december 2007 verkrijgbaar. Op 4 februari 2008 zal bovendien de Blu-Ray editie van A New Day... uitkomen.

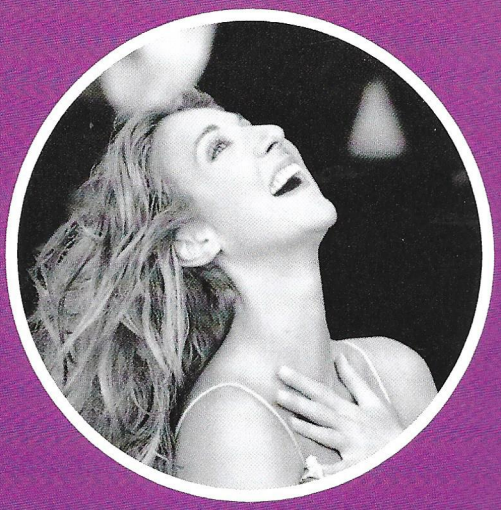
Laatste A New Day... 15 December 2007
Céline knuffelt haar echtgenoot René en haar zoontje René-Charles na de 717e en allerlaatste "A New Day..." nadat zij, de dansers en de cast en crew gehuldigd zijn met een regen van 100.000 echte rozenblaadjes. Met dank aan iedereen die de afgelopen vijf jaar aan deze geweldige productie heeft meegewerkt!!!

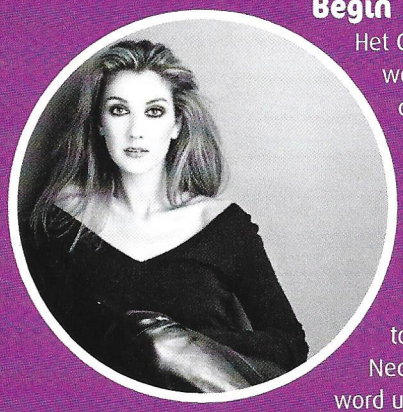
CDIP 10 jaar! 1 Januari 2008
Het CDIP bestond op 1 Januari precies 10 jaar! Anika Kuiper richtte op deze datum in 1998 het Céline Dion Informatie Punt op. Wij willen op deze plek in het bijzonder alle oud CDIP teamleden bedanken: Anika, Lisette, Remon, Kurt, Isabelle, Wendy, Esther, Manon, Michael, Hans, Bas en Egbert.

Eyes On Me nieuwe single in de UK 11 Januari 2008
Terwijl Céline zich voorbereid op de "Taking Chances" tournee die op 14 februari van start gaat in Johannesburg, Zuid-Afrika is inmiddels bekend geworden dat "Eyes On Me" de nieuwe single wordt in de UK. Het nummer dat o.a. geschreven werd door Kristian Lundin en Delta Goodrem is daar inmiddels beschikbaar als downloadsingle en fysieke single. Of "Eyes On Me" ook de nieuwe single in Nederland wordt is nog niet bekend. Meerdere bronnen vermelden dat ook "Alone" is genoemd is als opvolger van "Taking Chances". Afwachten dus!

Tien jaar CDIP

Door ons teamlid: Dennis

Begin

Het Céline Dion Informatie Punt word op 1 januari 1998 opgericht door Anika Kuiper en Lisette Vendrik als een nieuwsbrief voor Céline Dion fans in Nederland. De interesse van de zuiderburen blijkt al snel zo groot dat het CDIP al na 4 maanden word omgedoopt tot Céline Dion Informatie Punt Nederland / België. Het team word uitgebreid met een groep enthousiaste vrijwilligers die samen een website bouwen en de nieuwsbrief werd omgedoopt tot een echt clubblad met de naam "Céline Dion: For You". In het begin bestond dit For You uit een aantal aan elkaar geniete gekopieerde A4tjes maar ook dit groeide al snel uit tot een echt boekje inclusief full-colour cover.

Fandagen

Ook werden er vanaf het begin af aan fandagen georganiseerd. De eerste vond plaats op 24 april 1999 ter gelegenheid van het 1-jarig bestaan in zowel Nederland als België in een personeelskantine van een zuurkoolfabriek in het Noord-Hollandse plaatsje Zuid-Scharwoude (toenmalige woonplaats van oprichtster Anika Kuiper). Het programma bestond die middag uit de voorstelronde, ja/nee spel en het bekijken van videobeelden. Iedereen die wel eens op een fandag van het CDIP is geweest weet dat deze onderdelen zijn uitgegroeid tot ware klassiekers en iedere keer wel in één of andere vorm terug zijn gekomen.

Afscheid

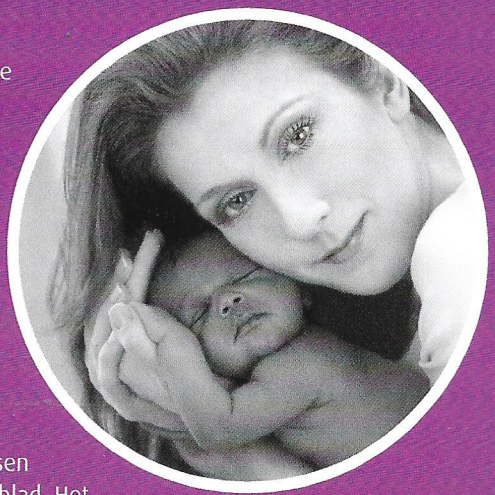
In de loop der jaren wisselt het team van vrijwilligers regelmatig maar constante factor blijft Anika Kuiper. In het jaar 2000 krijgt het CDIP een compleet nieuw jasje in de vorm van een vernieuwde website en een nieuwe vormgeving voor het For You. Een jaar later kondigt ook Anika aan het tijd te vinden om het stokje door te geven en na de grote fanreis naar Montreal in augustus 2002 draagt zij al haar taken over aan een nieuw fris team.

Volledig op internet

Met dit nieuwe team veranderen er wel een aantal dingen binnen het CDIP, het kwartaalblad "For You" verdwijnt namelijk. Het CDIP gaat zich vanaf nu volledig op het internet gaan richten. Bijkomend voordeel voor de fans is dat de fanclub nu helemaal gratis is. Nu het CDIP zich volledig op het internet is gaan richten hoort daar natuurlijk ook een nieuwe website bij, de biografie en discografie worden flink uitgebreid, alleen heeft deze website geen lang leven. Op 25 oktober 2003 lanceert het CDIP namelijk een nieuwe website op het nieuwe internetadres www.Célinedion.nl die volledig anders van opzet is dan alle voorgaande sites. Maandenlang heeft het team geschreven aan de biografie, discografie, songteksten en het uitproberen van alle nieuwe interactieve mogelijkheden die de nieuwe website zou gaan bieden.

ReVealed

Ondanks deze nieuwe interactieve website bleef er bij veel fans toch de vraag bestaan naar een 'tastbaar' iets. Daarom begon het CDIP in mei 2005 weer na te denken over het uitgeven van een kwartaal blad. Maar het team had wel een paar eisen aan het aanstaande blad. Het moest full-colour worden, een groter formaat hebben, mocht niet meer dan Đ30 per jaar kosten en meer de uitstraling van een fanmagazine krijgen. Geen gemakkelijke opgave voor onszelf dus daarom werd er dan ook

besloten om voorlopig te beginnen met een uitgave van vier pagina's.

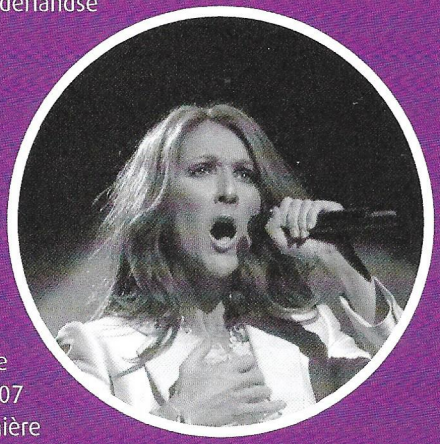
Op deze manier konden de nodige kosten bespaard worden want eerlijk is eerlijk het bleef een gok om weer terug te gaan naar een kwartaalblad, zou er wel genoeg animo voor zijn om een blad uit te geven dat voldeed aan al deze eisen en kostendekkend zou zijn? Daarom werd er besloten het blad voorlopig op vier pagina's te houden zodat we bij een kleine oplage in ieder geval geen extreem hoge rekeningen van de drukker zouden ontvangen, het lidmaatschap zou verder aangevuld worden met allerlei extraatjes in de vorm van foto's en item uit de carrière van Céline. In augustus 2005 was het dan eindelijk zover: Céline ReVealed was geboren.

Na een paar maanden bleek het ReVealed al een groot succes en van het vierde nummer werd het dan ook een echt magazine. Van nummer tot nummer blijft het ReVealed voorlopig nog steeds groeien en begint het steeds meer een glossy magazine te worden. Zeker sinds de toevoeging van een volwaardige vormgever aan het team steekt het ReVealed er flink uit vergeleken met andere fanclub uitgaven.

A New Day...

Een van de grootste projecten van het CDIP, naast het uitgeven van het magazine' is de afgelopen vijf jaar toch wel het verzorgen van fanreizen naar Las Vegas geweest. Van maart 2003 tot december 2007 zijn er ruim 500 Nederlandse en Belgische fans via het CDIP naar Las Vegas gevlogen om daar een bezoek te brengen aan A New Day...

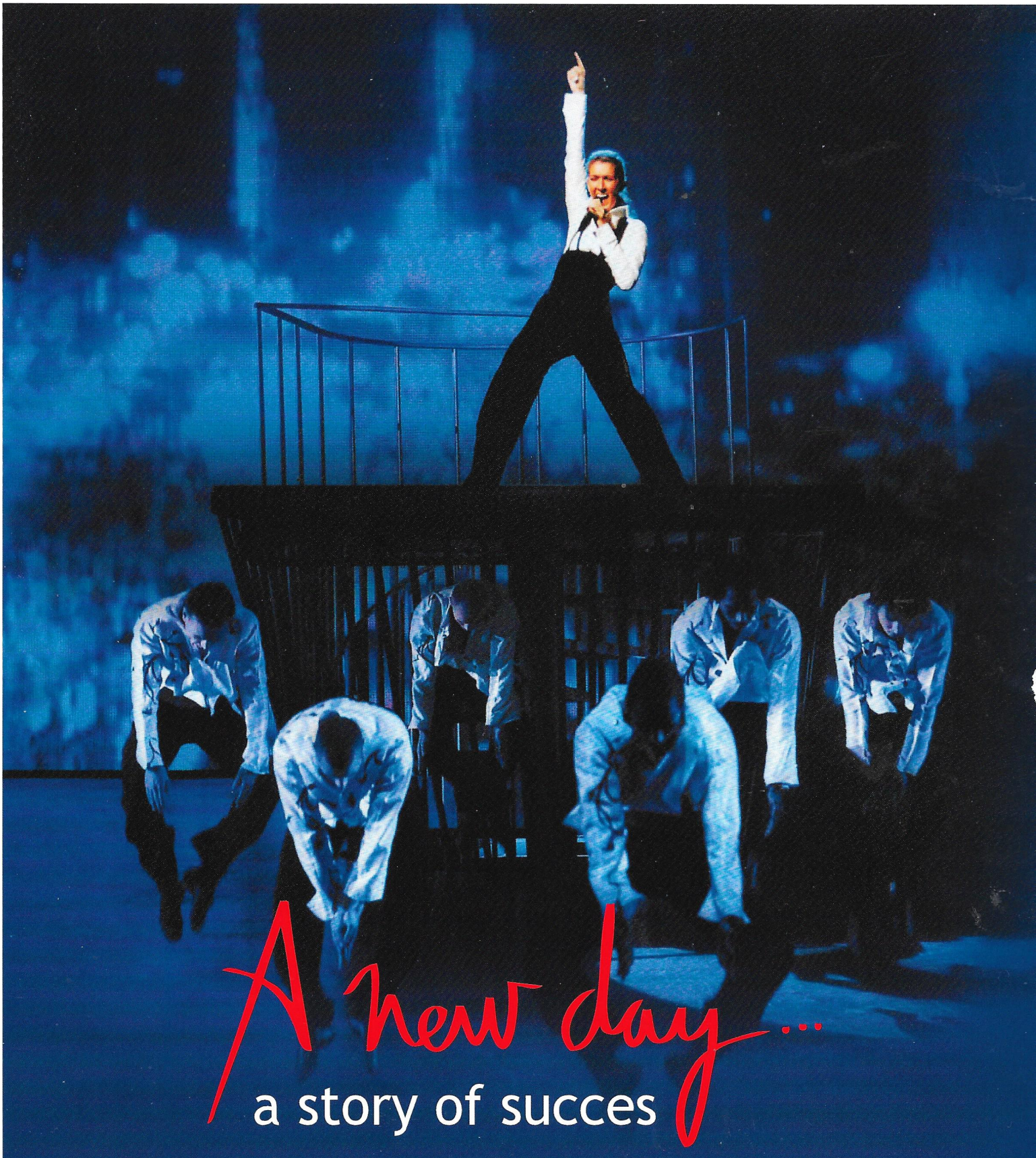

Om ook voor de fans die niet in de gelegenheid waren om deze show in Las Vegas te bezoeken organiseerde het CDIP in november 2007 een speciale wereldpremière van de DVD registratie van deze show. Meer over deze bijzondere avond lees je verder in dit ReVealed.

Celine Dion Informatie Punt

A new day...
a story of succes

A New Day... het begin

Op 31 december 1999 nam Céline "afscheid" met het millennium concert in Montréal. Na een heftig jaar, met een grote tour, de ziekte van René en met de wil om een kindje te krijgen besloot Céline een sabbatical te nemen die twee jaar zou gaan duren. Op 5 januari 2000 echter was het alweer gedaan met de rust in huize Dion. Op die dag nam Céline haar familie mee naar Las Vegas om de show "O" te gaan bekijken. Tijdens het bekijken van de show was Céline zo onder de indruk dat ze René aanstootte om te zeggen dat ze ook zo'n show wilde. Céline realiseerde zich dat realiteit en fictie dicht bijelkaar lagen. Enige tijd hierna was er een ontmoeting tussen Franco Dragone, Céline en René en het klikte gelijk. Ze begrepen elkaar en het avontuur startte met een handruk, respect en vertrouwen. Het project dat toen nog geen naam had, had een leider nodig en uiteraard wierp René zich op als leider. René was even enthousiast als Céline en zorgde ervoor dat de juiste mensen op de juiste plaats terecht kwamen.

Het Colosseum

Om het hele project te laten slagen was er wel een speciaal theater nodig. Het had een thuis nodig en dat betekende dat er niet mee gereisd kon worden. Het team wat met het project bezig was prijsde zich gelukkig met een ontmoeting met Mr. Arthur Goldberg de president van Park Place Entertainment. Deze man durfde van begin af aan risico te nemen toen hij de plannen zag. Voordat deze man overleed aan de ziekte waaraan hij leed zorgde hij ervoor dat het plan in werking werd gezet. In deze fase is het idee voor het Colosseum tot stand gekomen, het meest belangrijke was dat het een plaats zou worden dat drie jaar lang van Céline was. Eén van de belangrijkste punten bij het bouwen van het Colosseum was het plaatsen van de rijen met stoelen. Iedereen die de show zou gaan bezoeken moest even goed zicht hebben zelfs op de laatste rij. Het moeilijkste was daarbij dat dan ook het geluid overal even goed naar voren zou komen en dat was nog wel even passen en meten. Uiteindelijk hebben ze naast de boxen op het plafond en de muur ook nog speakers moeten plaatsten op het tweede balkon want daar was het geluid in eerste instantie slecht te horen. De bouw van het hele Colosseum heeft 90 miljoen dollar gekost en dat na een flinke inkorting van het bedrag wat het eigenlijk zou hebben gekost namelijk 125 miljoen dollar.

"Ze wilde dat elk nummer dat ze zong een ervaring zou worden, waarin beeld, muziek en tekst samengevoegd zouden worden tot een geheel"

De Architect...Franco Dragone

Vanaf het begin was het duidelijk dat Céline niet zomaar een show wilde. Ze wilde haar fans meer bieden, meer dan alleen maar liedje na liedje met een leuke verlichting. Ze wilde dat elk nummer dat ze zong een ervaring zou worden, waarin beeld, muziek en tekst samengevoegd zouden worden tot een geheel. Om dit voor elkaar te krijgen gingen Céline en René samenwerken met de man achter de show "O", Franco Dragone. Deze man was verantwoordelijk voor meerdere Cirque du Soleil producties en bleek de perfecte persoon voor dit project te zijn. Het motto van zijn eigen productiemaatschappij is "Wij dromen. Wij doen" en dat is precies wat Céline en René zochten. Dus werd Dragone gevraagd voor het project, waar hij maar al te graag aan mee wilde werken. De show zou om Céline heen ontworpen moeten worden. Dragone begon daarom met het kijken naar wat Céline en haar liedjes uitstraalden. Daarbij kwamen ook de persoonlijkheden van de dansers en vervolgens bouwde hij daar de show omheen.

De vormgeving

De vormgeving van de show werd opgedeeld in verschillende taken. De vormgeving van de set werd uitbesteed aan Michel Crête, een quebecois die al eerder samen had gewerkt met Franco Dragone. Nadat hij zich had verdiept in Céline en haar muziek, kon hij een beeld vormen van hoe de set er uit zou moeten zien. Het moest een plek worden waar muziek niet slechts zou worden gespeeld, maar echt zou worden geleefd. Crête kwam met het idee om een enorm LED scherm achter het podium te plaatsen, wat uiteindelijk het grootste LED scherm in Noord-Amerika werd. Ook bepaalde hij dat het podium schuin aflopend zou worden, zodat vanuit elke stoel in het publiek alles goed te zien was.

Voor het ontwerpen van de beelden op het scherm werd Dirk Decloedt gevraagd. Ook hij had al eerder eens met Franco Dragone gewerkt. Zijn doel was niet om een achtergrond voor de show te maken, maar een wereld waar de show zich in af zou spelen, van een drukke New Yorkse straat tot een rustiek Italiaans pleintje. Wederom werd er eerst naar Céline gekeken en naar wat zij uitstraalde, pas daarna werden daar beelden bij bedacht.

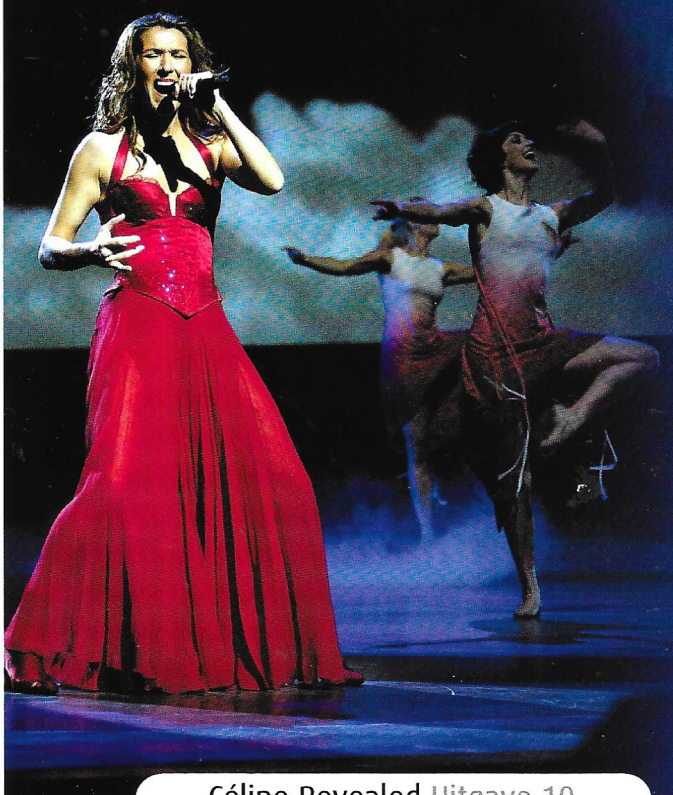
Als laatste werden de beelden bij de liedjes gevoegd. Door de enorme afmetingen van het scherm (10.2 x 33.3 meter) en de diepte in de beelden vergeet je al snel dat je naar een scherm zit te kijken en waan je je in de wereld van Céline en 'A New Day...'. Wel 48 dansers waren uitgekozen om mee te doen aan deze enorme productie. Maar met zoveel dansers is er natuulijk een grote behoefte aan kostuums. Deze werden ontworpen door Dominique Lemieux, die al sinds 1989 bij Cirque du Soleil werkte. Voor 'A New Day...' ontwierp Lemieux de meeste fantastische kostuums die zo uit een sprookje hadden kunnen lopen, zoals een pak waar een bloem uit groeit en de danser in een roos omtoverd. De dansers zelf kregen kostuums aan die zo ontworpen waren dat ze er optimaal in konden bewegen. De kleuren waren vaak zwart en wit, om niet te veel contrast te geven met de rest van de show. Volgens Lemieux hebben de kleuren ook een filosofische gedachte, namelijk dat Céline voor liefde staat en dat liefde om passie, vermenging en vooral contrast draait.

“Wij dromen, Wij doen”

De cheografie
Maar liefst 48 dansers van over de hele wereld werden uitgekozen om deel te nemen aan de show ‘A New Day...’. Voordat er ook maar aan een cheografie kon worden gedacht, moesten al die verschillende nationaliteiten, achtergronden en dansstijlen samen worden gebracht tot één geheel.

Dit werd overgelaten aan Mia Michaels, een zeer bekende choreografe die eerder al werkte met Madonna, Ricky Martin, Gloria Estefan en Prince. De verschillen tussen de stijlen van de dansers bleken uiteindelijk meer een voordeel dan een nadeel te zijn, volgens Michaels. Ze gebruikte uit iedere stijl een beetje, om er vervolgens een nieuwe vorm van dans van te maken. Die stijl zou er niet voor moeten zorgen dat mensen zich af zouden vragen in wat voor stijl er gedanst werd. Michaels wilde slechts dat ze er een bepaald gevoel aan over zouden houden.

A New Day... van begint tot eind
En zo begon het avontuur op 25 maart, 2003. Met een Oprah special als generale repetitie en een CBS special over de eerste show maakten Céline, René en Franco Dragone een goede start. Céline zou vijf keer per week optreden voor een zaal met 4100 fans. Dit bleek lastiger dan gedacht te zijn, dus werd haar schema aangepast zodat ze om de week maar 4 keer op hoefde te treden. Waar Céline geen moeite mee had, was het vol krijgen van de zaal en de mensen bleven maar komen. Het waren niet eens alleen Vegas-gangers die van deze show bleken te willen genieten: fans van over de hele wereld kwamen naar de beroemde gokstad om hun idool te zien in deze geweldige show.

Zo’n geweldige start was natuurlijk alles waar Céline en Franco Dragone op hadden kunnen hopen. Het betekende echter niet dat Franco en zijn team klaar waren met de vormgeving van ‘A New Day...’. Het voorbereidende werk was slechts afgerond. Door de jaren heen werden er nummers uit de show gehaald en andere werden weer toegevoegd. Samen met de veranderingen van nummers kwamen er aanpassingen in de choreografie, de achtergrond en de kleding.

Nature Boy, waarmee de show van maart 2003 tot november 2004 opende, is vervangen door het prachtige A New Day Has Come dat tot het einde van de show in de setlist is gebleven. The First Time

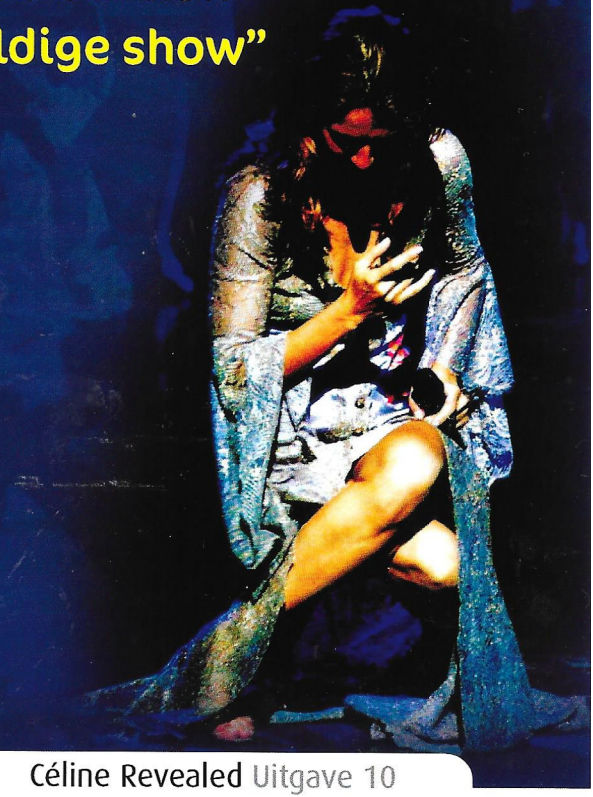
Ever I Saw Your Face werd in augustus 2004 uit de show gehaald. Het originele plan voor dat nummer was dat Céline zou vliegen terwijl ze zong, maar al snel kreeg ze rugklachten en werd ook daar een aanpassing voor gemaakt. At Last en Fever bleven in de show tot mei 2006, tot ze beiden werden vervangen door All The Way, het bekende duet met Frank Sinatra. In 2006 werd ook What a Wonderful World uit de show gehaald, waarmee My Heart Will Go On meteen de nieuwe afsluiter van de show werd. Have You Ever Been in Love werd al snel na het begin van de show vervangen door het Franse nummer Et Je T'aime Encore. Vanaf november 2004 werd Pour Que Tu M'aimes Encore het enige Franse nummer in de show. Het zingen van alleen maar Engelse nummers viel Céline toch zwaar en dus werd tenminste één Frans nummer in de setlist een must. De laatste verandering die in de show is aangebracht is de toevoeging van het spetterende River Deep, Mountain High, waarmee Céline het hele publiek overweldigt.

"Fans vanuit de hele wereld kwamen naar de beroemde gokstad om hun idool te zien in deze geweldige show"

Naast de veranderingen in de reguliere show, waren er ook speciale shows die tussendoor georganiseerd werden waar ook specifieke aanpassingen voor werden gemaakt. Zo gaf Céline een speciale show op 20 februari 2006, genaamd H.E.A.R.T., in samenwerking met Elton John en Jerry Seinfield. De opbrengsten van deze show gingen direct naar de werknemers van de Harrah's hotels in New Orleans, waar de orkaan Katrina eerder doorheen was geraasd. Céline zong onder ander Saturday Night's Alright (for Fighting) met Elton John. Op 7 mei 2006 werd er nog een special show gehouden, dit keer omdat het de 500e show van 'A New Day...' was. Céline wilde met de opbrengsten van deze mijlpaal iets teruggeven aan de stad Las Vegas. Alle opbrengsten werden verdeeld over 10 goede doelen in Las Vegas.

Céline en haar team in Las Vegas hebben al die jaren niet stilgezeten, dat is wel duidelijk. De stabiliteit die voor haar zo belangrijk was heeft ze gevonden. Toch kon het niet eeuwig duren en na vijf fantastische jaren in misschien wel de meest onwerkelijke stad van de wereld werd het tijd voor Céline om de koffers weer te pakken. Het leven gaat door, ook voor deze zangeres, die niet van ophouden lijkt te weten. Na 15 december zal ze even op adem kunnen komen, om zich vervolgens in de voorbereidingen van haar nieuwe wereld-tour te storten. 14 februari start ze in Zuid-Afrika. Een jaar lang reist ze de wereld over om bij al haar fans langs te komen en haar nieuwe album ten gehore te brengen. Samen met haar man, zoontje en moeder zal ze alle grote wereldsteden afgaan. Ook Nederland word niet vergeten. Op 2 juni komt Céline naar de Amsterdam ArenA om een eenmalig concert te geven. Met de aflsuiting van vijf jaar in Las Vegas is er een nieuwe periode aangebroken voor de fans en voor Céline zelf: A New Day Has Come.

Cindy

Mia Michaels

Mia Michaels mixte elementen van de klassieke en moderne dans om een spiegel te creëren naar de emotionele muzikale wereld van Céline.

Er was, toen Mia jong was maar één dansschool in Miami. Dat was de dansschool van haar ouders, die daar ook les gaven. Haar vader deed vooral de Jazz, haar moeder Tap en Jazz. Mia groeide op in een wereld vol dans, in de wereld van haar ouders. Op een leeftijd van drie jaar kon ze al aardig wat basis stapjes zetten. Toen ze zeven was speelde ze niet buiten maar was ze bezig met het bedenken van danspasjes. Rond die tijd kwam Mia er ook achter dat ze niet alleen het dansen leuk vond maar ook het bedenken van de choreografie.

Ze studeerde ballet op het conservatorium in Miami samen met Thomas Armour, waar ze les kregen van Frank Hatchett en Phill Black. Om haar Jazz stijl verder te ontwikkelen reisde ze in die tijd op en neer tussen Miami en New York. Op haar 18de verhuisde Mia voorgoed naar New York om dans en choreografie te studeren. Tijdens haar studie in heeft ze een paar weken in het Broadway Dance Center gewerkt, om vervolgens weer terug te gaan naar Miami.

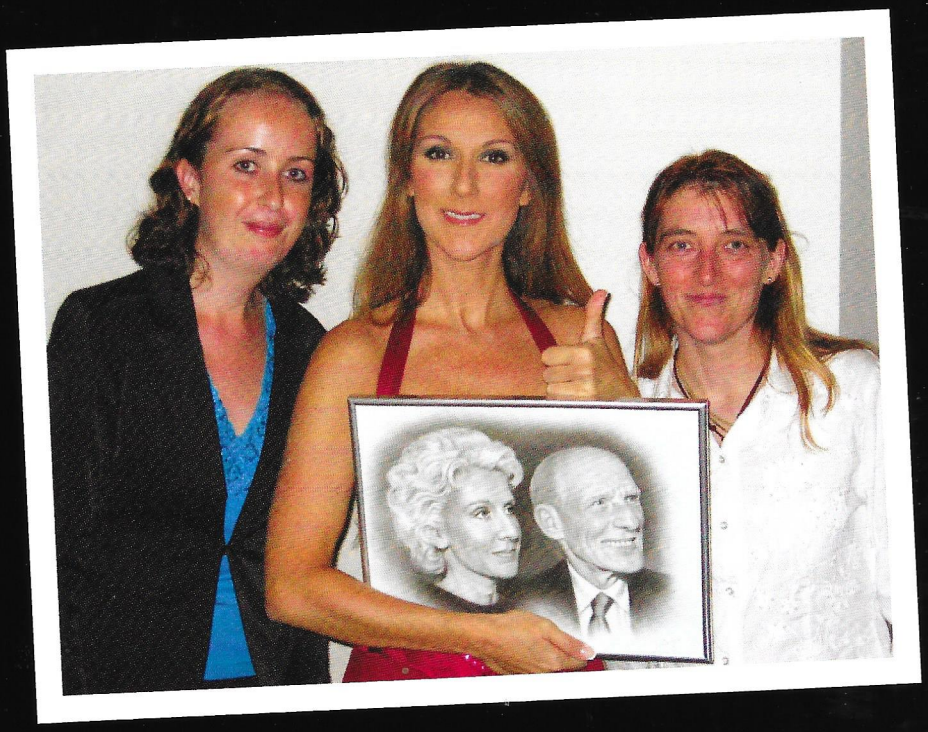
Eenmaal terug gaf ze les in dans en choreografie op de dansschool van haar ouders. Even later richtte ze zelf de Miami Movement Dance Company op en gaf les aan alle leeftijdsgroepen. Het doel van deze company was heel simpel; het maken en verbeelden van kunst. Ze werkte hard om haar doel te bereiken. In Miami was gaf ze les op verschillende dans scholen, zoals de New World School of the Arts en op Harid Conservatory. Als ze geen les gaf op scholen dan was het wel tijdens conventies. Dance Educations of America, Dance Masters, Dance Olympus, New York City Dance Alliance en Jump zijn een kleine greep uit de conventies waar ze les gaf. Hierdoor kwam ze steeds een stapje dichterbij waar ze tegenwoordig is.

De permanente verhuizing naar New York City was in 1997, waar ze al snel haar eigen bedrijf genaamd RAW (Reality At Work) oprichtte. Een bedrijf met negen dansers in dienst. RAW was voor Mia de kans om haar horizon in choreografie te verbreden en vooral om nog beter te worden in het dansen en het bedenken van de choreografie. Volgens experts zijn de dansen van Mia altijd verbonden met het spirituele en het ontastbare. Ooit is haar gevraagd wat bij haar op de eerste plaats kwam; muziek of dans. Voor Mia was dit toch echt dan. Voor haar bestaat dans uit bewegingen; alleen maar bewegingen en het feit bewegen. In tegenstelling tot andere choreografen, kan Mia goed zonder muziek werken. Zoals ze zelf zei, ziet ze zichzelf niet als slaaf van de muziek, maar is de muziek haar slaaf.

Na met vele beroemdheden te hebben gewerkt, werd Mia Michaels uitgekozen als dé persoon voor A New Day... Uit 4000 man en 1500 audities, gehouden in Amsterdam, Londen, Parijs Montréal, Las Vegas, New York, Los Angeles, Chicago en België, kwam zij er toch als beste uit als de choreografe voor A New Day.... Aanvankelijk wilde Franco vier choreografen voor het project, om zoveel mogelijk de diversiteit van Céline's muziek te kunnen weergeven. Uiteindelijk koos hij toch voor alleen Mia. Nadat ze hoorde dat zij de choreografie mocht doen vertrok ze in juli 2002 naar La Louvière in België. Daar was ze vervolgends zes maanden bezig met de dansers om de choreografie bij alle mogelijke nummers voor de show te bedenken. In januari van 2003 vertrok de hele crew naar Las Vegas om daar op het podium van het Collosseum te kunnen oefenen. In totaal was er 9,5 uur aan dans materiaal voor de show voorbereid, waar 48 dansers in zouden voorkomen. Met het gegeven dat je eigen lijf op de eerste plaats komt, de artiest op de tweede en de danser op de derde plaats, is het soms moeilijk om de artiest ook te laten dansen, want al snel wordt de artiest vermengd met de danser. Om daar een balans in te vinden was voor Mia echt een uitdaging.

Voor Mia was het geweldig om met Céline te werken; er was altijd wel humor te vinden, de grappen gingen heen en weer en eigenlijk werd er meer lol gemaakt dan dat er gewerkt werd. Ook het feit dat Céline zoveel gaf om de dansers was voor Mia geweldig. Volgens haar is Céline daar echt een voorbeeld in en zou elke artiest zo zijn dansers moeten behandelen. Ook het werken met Franco was voor haar een hele ervaring. De gehele samenwerking was een bijzondere ervaring.

Nu haar werk er zo goed als op zit in Las Vegas en ze eerder al werkte voor Madonna, Gloria Estefan en Ricky Martin, wil ze nu een stap verder doen in het ontwikkelen van dans, show en theater. Haar volgende grote droom: ooit een eigen Broadway show op te zetten. Wat ze ook doet: het zal altijd gaan om kunst en dans.

Verslag van Laura Dubbeldam

5 jaar Las Vegas

In de afgelopen jaren ben ik zeer regelmatig naar Las Vegas gegaan, speciaal voor Céline. Aan elke reis heb ik mooie herinneringen overgehouden! De allereerste keer dat ik naar Las Vegas ging, ging ik samen met mijn moeder. Dit was in maart 2003, bij de première van de show. We hadden de kaarten voor die show al maanden eerder gekocht en hadden er al die tijd zo naar uitgekeken om naar Las Vegas te gaan! Het was wel een onrustige tijd, want een paar dagen voor vertrek brak de oorlog in Irak uit. Op de vliegvelden waren daarom nog strengere controle's dan normaal en de reis was vreselijk vermoeiend. Toen we eenmaal in Vegas aan kwamen, waren we al die ellende zo weer vergeten... Overal zag je Céline, overal hoorde je Céline, overal hoorde je mensen praten over Céline! Echt geweldig! De eerste keer dat ik het Colosseum zag en de Céline-boutique, het was bijna alsof ik in een sprookje beland was. In Nederland kun je hooguit de nieuwste cd's van Céline vinden, maar daar hadden ze van alles: t-shirts, mokken, boeken, pyjama's, sportkleding, sieraden, je kon het zo gek niet bedenken, of het was er. Het was natuurlijk heel bijzonder om bij de première aanwezig te zijn. We mochten over de rode loper naar binnen wandelen, overal stonden fotografen en het was allemaal zo onwerkelijk! Er zaten ook veel beroemde mensen in de zaal, maar ik heb alleen maar oog voor Céline gehad. Alleen Jane Seymour konden we niet missen, die zat voor ons! We zaten op de derde rij en wat was Céline dichtbij! De show was echt prachtig. Toen ik voor het eerst If I Could live hoorde, heb ik wel even een traantje weggepinkt. Net op het moment dat ik dat deed, keek Céline me aan en zong door, terwijl ze me aan bleef kijken. Ik kon haast niet geloven hoeveel contact ze met de mensen in het publiek had, hoe dichtbij ze was. Het was ook super dat we dit konden delen met andere fans, uit Nederland en uit andere landen. Een belevenis die ik nooit zal vergeten!

"De eerste keer dat ik het Colosseum en de Céline boutique zag, leek het net alsof ik in een sprookje beland was"

In november 2004 ben ik voor de tweede keer naar Las Vegas gegaan, deze keer met een groepje collega's van mijn werk en mijn goede vriendin José, die ook lid is van de Nederlandse fanclub. Het was erg leuk omdat we met alleen maar dames waren, dus constant kletsen en lachen. We hebben die week veel gezien en gedaan, zijn met een limo over de Strip gegaan; we hebben er echt van genoten. Het was super om er samen met José te zijn, die de show voor het eerst zag. Die blik in haar ogen toen we daar zaten en ze Céline van zo dichtbij kon zien! Ik zal dat nooit vergeten! In die week waren Mireille en Michiel (ook uit Nederland) er toevallig ook en dat maakte het nog leuker allemaal. Het is gewoon super om je ervaringen met andere fans te delen!

In september 2005 ben ik samen met Janine, die ik via de internationale fanclub heb leren kennen en die echt een hartsvriendin is geworden, naar Las Vegas gegaan. Dit werd echt een heel speciale week. We hadden een tekening laten maken van Céline en haar vader. Deze tekening wilden we Céline cadeau doen om haar te bedanken voor alle plezier die ze ons brengt met haar muziek. We hadden nooit kunnen verwachten dat Céline de tekening zo mooi zou vinden, dat ze ons backstage uit zou nodigen om ons te bedanken! Het was en is nog steeds één grote droom. Ik kan me sommige dingen nog heel precies herinneren; hoe we naar het Colosseum liepen en ik alle voorbijgangers wel aan zou willen klampen om te zeggen dat wij Céline gingen ontmoeten, bijvoorbeeld!

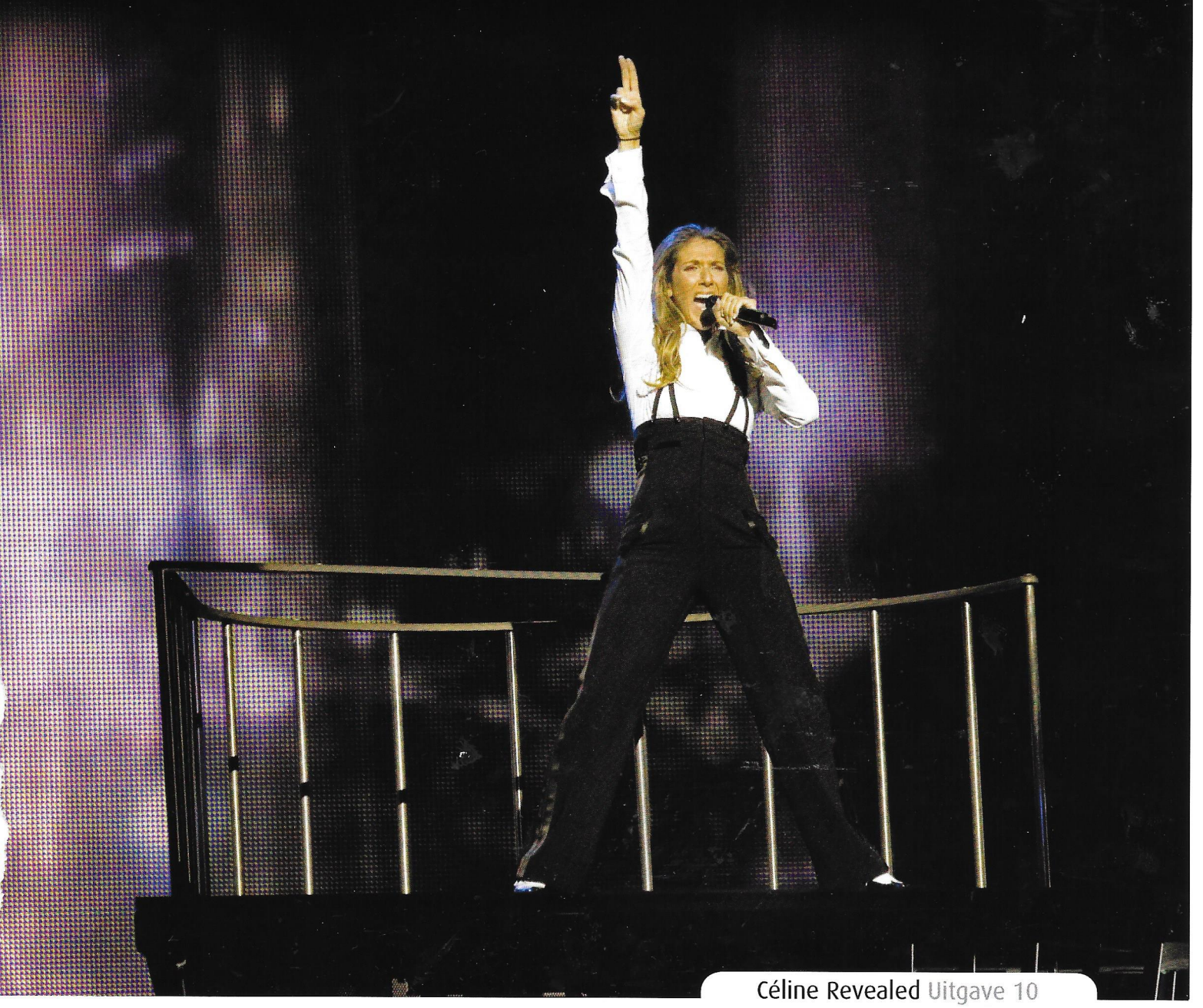
Maar de ontmoeting zelf is echt in een roes voorbij gegaan. Je zult misschien denken dat je heel veel zegt als je Céline ontmoet, dat dacht ik ook altijd. Maar het was zo onwerkelijk allemaal, dat ik nog geen een kwart heb gezegd van wat ik had willen zeggen! Céline was heel lief, nam de tijd om showboeken voor ons te

signeren en foto's te maken. Het is dat ik die foto's nog kan zien, maar anders zou ik misschien niet eens meer geloven dat het echt gebeurd is! Het leuke was dat we daarna bij de show naast Christa en haar moeder zaten, ook uit Nederland. We hebben nog steeds contact met elkaar, net zoals ik ook nog contact met Mireille heb. We spreken ook weleens af met een heel groepje fans. Het is eigenlijk grappig dat Céline voor zoveel vriendschappen zorgt!

Mijn laatste keer in Vegas was in september 2007, deze keer met Janine en onze moeders. Weer hebben we er een heel mooie herinnering aan overgehouden! We hadden kaarten voor de eerste rij en hadden t-shirts laten maken met een boodschap voor Céline en haar team er op. Dat vond ze zo leuk, dat ze de trap af kwam om het eens van dichtbij te bekijken en als dank kregen we allemaal een high five van haar! Het is en blijft een fantastisch mens. Ik ben niet alleen fan van haar vanwege haar stem, maar ook vanwege haar geweldige persoonlijkheid. Ze is zo heerlijk 'down to earth', ze heeft een geweldig gevoel voor humor en ze is niet vergeten waar het allemaal om draait in het leven. Ik kan met recht zeggen dat ik er trots op ben om fan van haar te zijn. Het is jammer dat de Las Vegas-tijd nu op z'n eind loopt, want we hebben daar zoveel meegemaakt. Het is echt het einde van een tijdperk en het was heel bijzonder om dat mee te maken. Het was relatief makkelijk om goede kaarten te krijgen, iets wat bij een tour veel moeilijker zal zijn. Maar aan de andere kant is het wel tijd voor iets nieuws, voor Céline zelf maar ook voor haar fans. Er zijn zoveel mensen die het zich niet kunnen veroorloven om helemaal naar Las Vegas te reizen en alleen daarom al is het goed dat ze in 2008 zoveel verschillende landen aan zal doen. Het zal Céline ook goed doen om weer in zalen te staan met echt alleen maar fans, super-enthousiaste mensen. Ik kijk uit naar de tour en ben erg benieuwd hoe de show er dan uit zal zien. Wat Vegas betreft: die tijd vergeet ik nooit meer en de herinneringen die ik er aan heb, neemt niemand me meer af!

Laura

"Ik heb nog geen kwart tegen haar gezegd, van wat ik had willen zeggen"

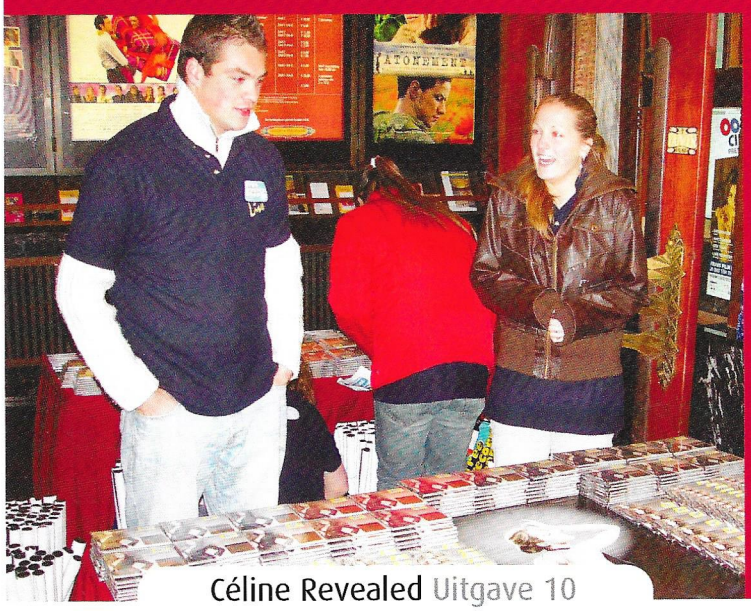

Wereldpremiere A new day... Dvd

In oktober 2006 liepen wij als Céline Dion Informatie Punt voor het eerst met het idee rond om voor de mensen die niet in de gelegenheid zouden zijn de DVD van A New Day voor één keer op een groot scherm te zien, een avond te organiseren waarbij dat wel zou kunnen. In eerste instantie bleef het bij een idee, maar in februari 2007 begon het ergens op te lijken in de vorm van een locatie. Het wachten was alleen nog op een release datum van de DVD en die liet wel even op zich wachten. In mei 2007 zijn we bij Sony geweest om te polsen of ze het een goed idee vonden. Ze vonden het een goed idee en gaven ons wat tips en ideeën. Tot aan augustus 2007 waren wij er van overtuigd dat de locatie Utrecht zou worden. Het lag centraal in Nederland en was voor ons op dat moment financieel haalbaar. Tot wij de stoute schoenen hadden aangetrokken en gingen informeren bij Pathé theater Tuschinski te Amsterdam. Wij zagen het al helemaal voor ons de DVD vertoning in Tuschinski! In eerste instantie dachten wij dat het te hoog gegrepen zou zijn, maar na een positieve reactie van Tuschinski kregen wij hoop. Nu was het aan ons om het idee in zijn geheel voor te leggen aan Sony en hopen dat ze ons zouden steunen. In september 2007 zijn wij bij Sony geweest om onze plannen te bespreken. Sony was erg enthousiast en dat werd extra versterkt omdat hun een kans zagen om die DVD vertoning samen te laten vallen met de release van het album Taking Chances. Sony stelde ons voor om die twee releases samen te laten vallen, het enige probleem was echter dat het album op 9 november zou uitkomen en de DVD op 10 december. Omdat Sony het hele idee wel zag zitten, zijn zij erachteraan gegaan om de DVD op tijd in bezit te hebben, om hem te kunnen tonen. Door deze combinatie hadden we niet alleen de première van Taking Chances, maar ook de WERELDpremière van de DVD A New Day. Toen wij de definitieve bevestiging kregen van Sony kon ons geluk niet op.

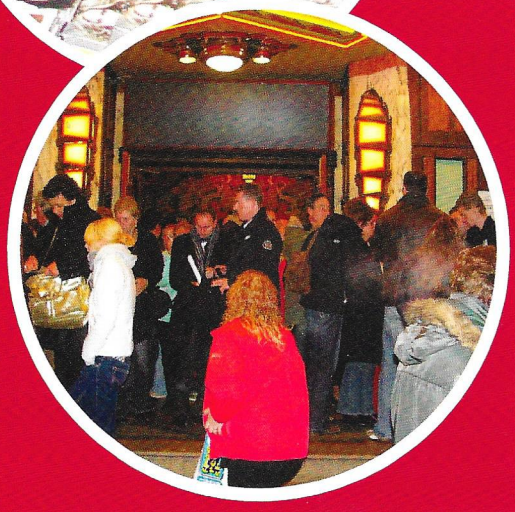

Na de officiële bekendmaking via de e-mail en de website kon de verdere voorbereiding beginnen. Onze voornaamste taak was om de "kaartverkoop" te regelen. Vanaf het eerste moment liep de inschrijving storm en al snel waren we door onze plaatsen heen.

De dag van 8 november was aangebroken en eindelijk zouden we de DVD gaan zien. s'Avonds in Tuschinski werden wij opgewacht door Sony en zij vertelde ons dat SBS6 er was om een item te maken over deze avond. Dat was natuurlijk helemaal leuk. Om 19.30 uur stonden er al een hoop mensen buiten te wachten, bekende en onbekende gezichten. Uiteindelijk duurde het tot 22.00 uur voordat de DVD begon, maar dat werd ruimschoots goed gemaakt met de persoonlijke boodschap die Céline speciaal had ingesproken voor de Nederlandse fans. Om de DVD op zo een groot scherm te zien en met zo een geluid te kunnen horen was een

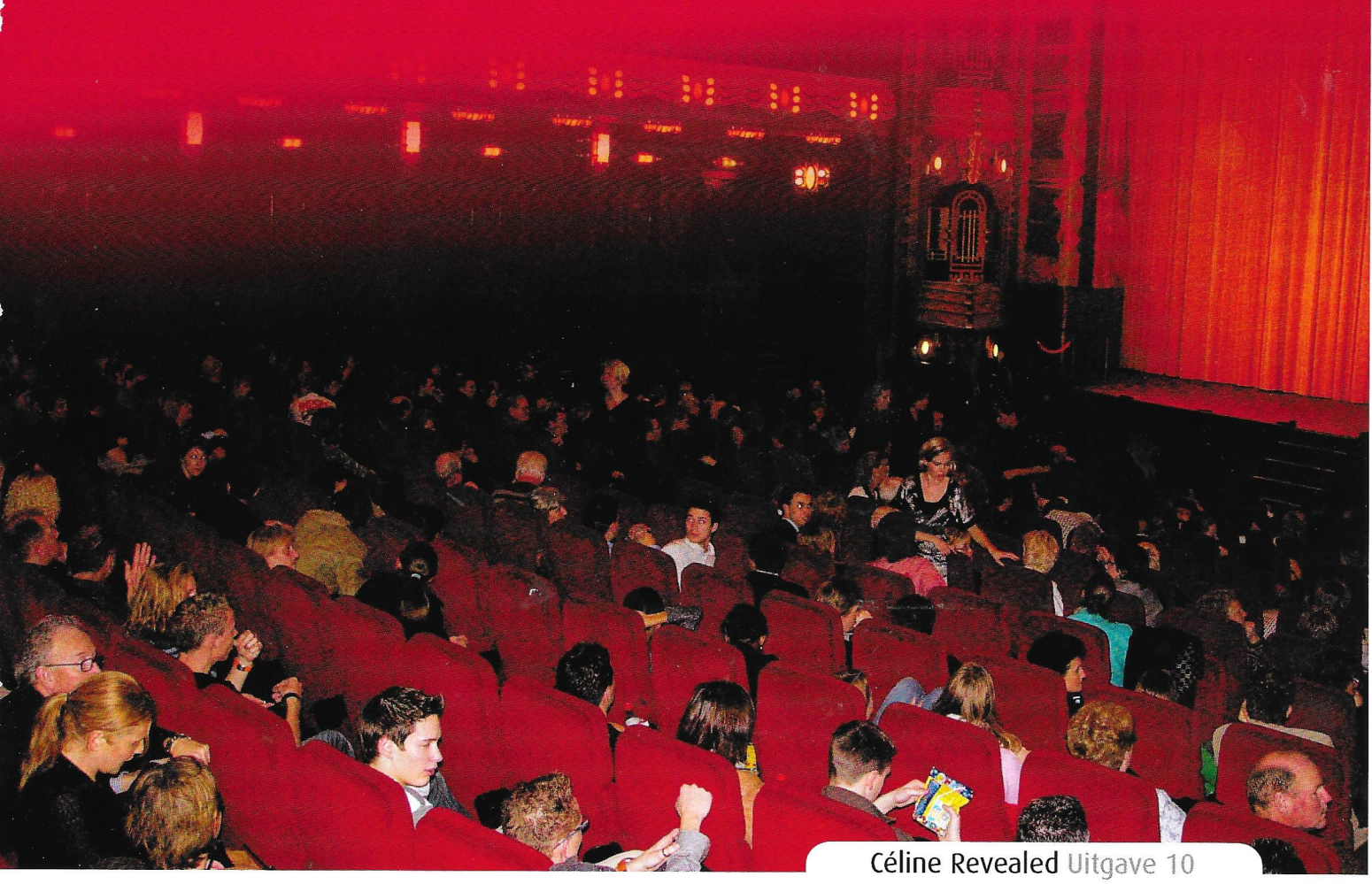

ervaring op zich. Het leek af en toe wel alsof je erbij was. Bij het "binnenkomen" van de maan bij My Heart Will Go On was het alsof die maan de bioscoopzaal binnen kwam. Met deze ervaring en al die positieve reacties van de fans kunnen we niet anders concluderen dat, dat deel van de avond in ieder geval geslaagd was.

Na de première van de DVD volgde nog de première van de verkoop van het album Taking Chances. Nadat wij van het Céline Dion Informatie Punt de bioscoopzaal hadden verlaten bleek dat een groot deel van de mensen het album al gekocht hadden en naar huis waren gegaan. Dat was op zich wel jammer wij hadden graag nog met een aantal fans willen spreken. Wij vinden ook dat de release van het album iets beter aangepakt had kunnen worden, bijvoorbeeld om de grote wachttijd voor de DVD te gebruiken om wat nummers van het album te laten horen. Al met al mocht dat de pret niet drukken en zullen wij als Céline Dion Informatie Punt altijd met trots op deze avond terug kijken.

Alle fans die er bij konden zijn op 8 november bedankt voor jullie steun. En hopelijk kunnen wij in de toekomst nog meer van dit soort evenementen voor de fans proberen te organiseren. Tot een volgende keer.

A new day...

The final night...

Ik weet nog dat we voor het eerst hoorden dat Céline naar Las Vegas zou gaan. In 2002 kwam het grote nieuws, ze had een drie-jarig megacontract getekend voor een grote show die geregisseerd zou worden door Franco Dragone, je weet wel, de oud-directeur van Cirque Du Soleil. Ik wist destijds natuurlijk wel iets van Cirque du Soleil, maar een echt concreet beeld ervan had ik niet. Céline's show was voor mij gehuld in een dikke wolk van onwetendheid want zelfs bij Las Vegas kon ik me geen echte voorstelling maken.

Nu vijf jaar later is het allemaal voorbij en heeft Céline Dion een onuitwisbare indruk achtergelaten in het woestijnzand van Sin City. De entertainment industrie zal dankzij A New Day... in Las Vegas nooit meer hetzelfde zijn.

"De entertainment industrie zal dankzij A New Day... in Las Vegas nooit meer hetzelfde zijn"

Op 15 december 2007 was het dan echt zover, na jaren speculeren over de definitieve einddatum van de show, is het doek gevallen onder toeziend oog van bijna alle mensen die vanaf het eerste uur geloofden in deze droom. De sfeer in de zaal was ongelooflijk bijzonder, een sfeer die geschapen werd door 4148 enthousiaste mensen die wisten dat ze getuige zouden zijn van een moment dat de muziekgeschiedenis in zou gaan. Onder hen Céline's moeder, Thérèse Tanguay-Dion, Céline's echtgenoot en manager, René Angélil, Céline's zoontje René-Charles die met zijn zes jonge jaren zo goed bleek te beseffen dat zijn moeder een heel bijzondere avond voor de boeg had. Zij werden vergezeld door tientallen leden van de Dion familie. Verder waren er veel Québecse prominenten als Luc Plamondon en Garou.

Meer achterin de zaal zat de geestesvader van A New Day... Franco Dragone die op gepaste wijze en op zijn eigen manier, op wat meer afstand afscheid nam van een van zijn grootste creaties. Al deze bijzondere mensen, die zoveel hebben betekend in Céline's persoonlijke leven en in haar carrière werden op hun beurt omringd door Céline's grootste fans, mensen van alle leeftijden, achtergronden en nationaliteiten, die speciaal voor deze bijzondere gelegenheid vanuit alle werelddelen waren overgevlogen.

Na een korte introductie van de directeur van Caesars Palace en een verkorte versie van de documentaire "A New Day: The Secrets" begon de show bijna een uur later dan normaal, net zoals bijna alle andere shows die week. Céline nam haar tijd, scheurde met een bijna spiritueel gebaar voor elke show een blaadje van haar scheurkalender die aangaf hoeveel shows er nog te gaan waren. 4,3,2 en tenslotte nog 1.

Terwijl ze voor de allerlaatste keer haar positie innam achter de niet meer zo geheime schuifdeur in het LED scherm luisterde het bijzondere gezelschap in het Colosseum naar de eerste noten van "A New Day Has Come" en enkele seconden later verscheen ze voor de allerlaatste keer onderaan de geprojecteerde trap in haar zwarte gewaad met glitters en de grote strik. Één zucht van emotie in de zaal, haar eerste gezongen woorden en toen in een golfbeweging van liefde, ontzag en trots, een staande ovatie die zijn weerga niet kent voor de vrouw die vijf jaar lang de meest stralende ster op de Strip was. Ze was zo sterk, keek op, glimlachte zoals alleen zij dat kan en groeide tot ongekende hoogte. Als er een avond was waarop Céline gedragen werd door haar publiek, dan was het deze avond, ze genoot en nam elk moment, hoe klein ook, in zich op.

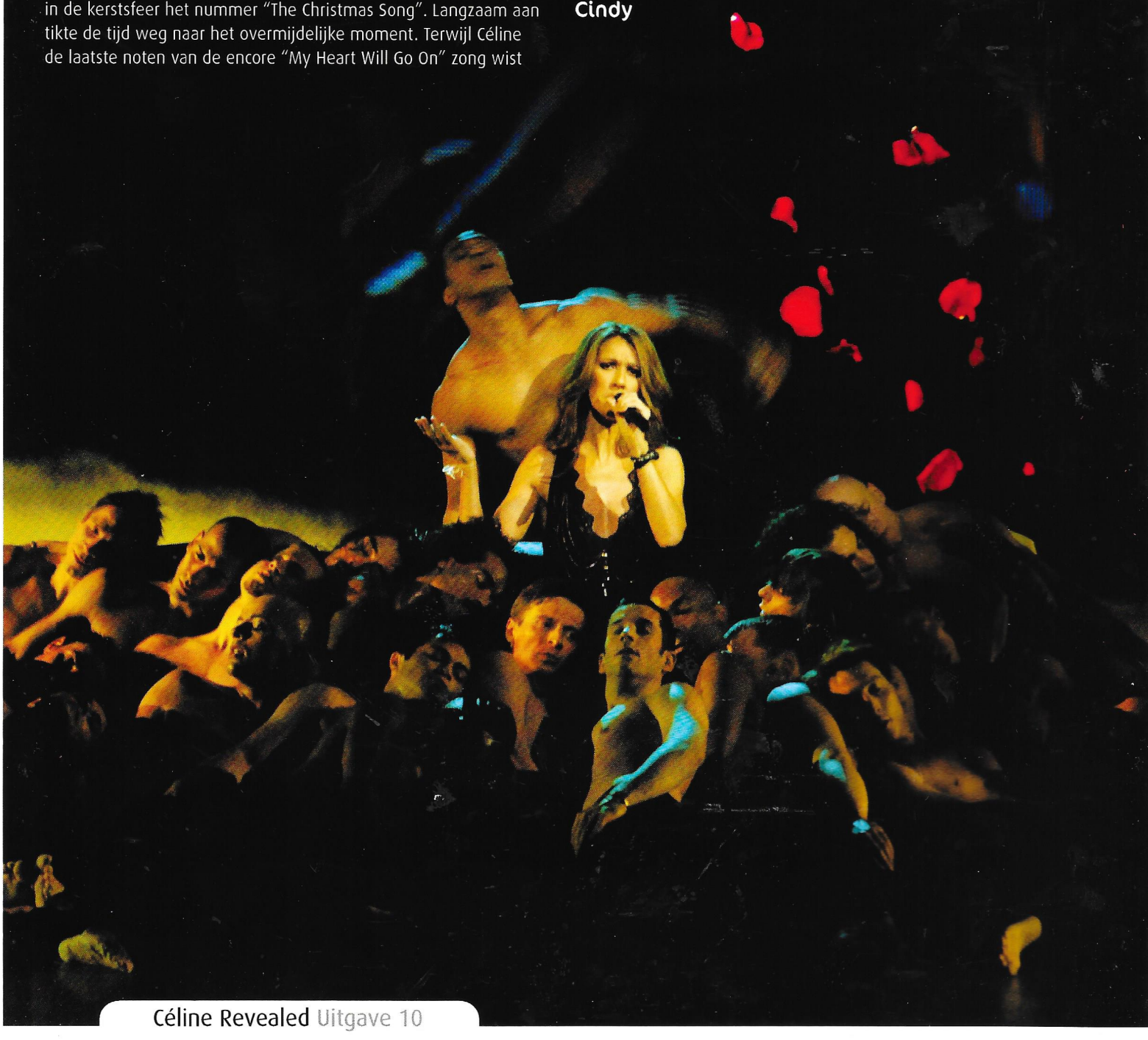
En ze zong, beter dan ooit, met alles wat ze in zich had. Na "To Love You More" vertelde Céline dat bijna niemand in de entertainmentwereld aanvankelijk geloofde in "A New Day...". Het leek alsof de Titanic opnieuw zou zinken maar ze hielden vast aan de grootste droom en geloofden erin met alles wat ze in zich hadden en dat die droom groot genoeg was om elke avond het rode pluche van het Colosseum tot op de laatste stoel te voelen. "Bedankt, dat jullie bléven komen..." een klein traantje verscheen in haar ooghoek, toen keek ze naar haar arm en probeerde het witte sjaaltje dat daar omheengebonden is, iets op te schuiven. Ze vertelde dat ze van René-Charles een twee meter grote kaart had gekregen om haar fijne kerst en een goede laatste show te wensen. Ze tilde daarna haar hand op om het witte koortje dat van onder het witte sjaaltje tevoorschijn kwam te laten zien dat haar zoon voor de show om haar pols had gestrikt: "the bow of love" (de lus van de liefde). René-Charles was zo trots en glunderde van oor tot oor.

"René-Charles was zo trots en glunderde van oor tot oor"

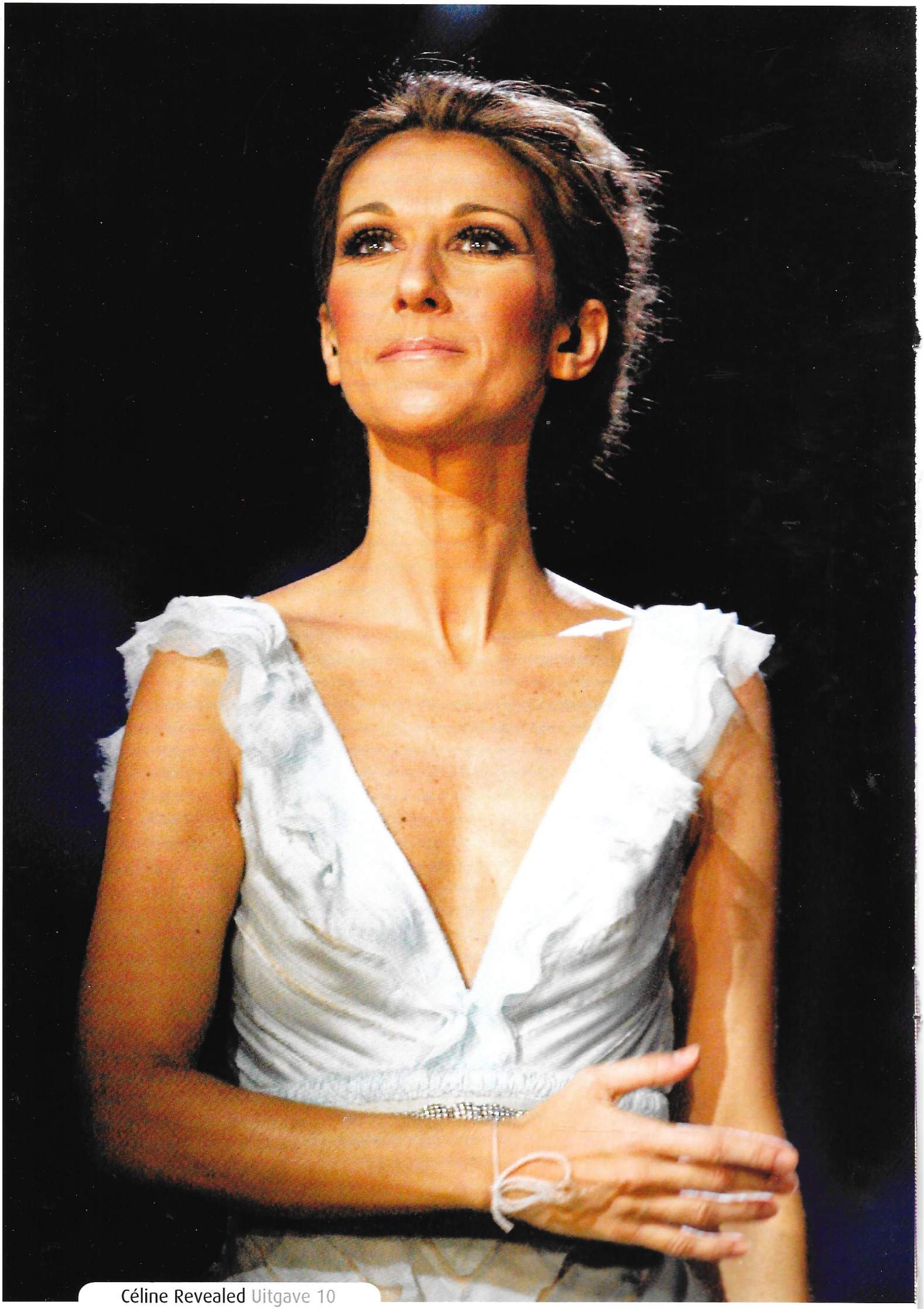
Langzaam aan tikten de minuten weg terwijl Céline de show van haar leven gaf. Bijzonder waren de twee nieuwe nummers in de show: een ongelooflijke renditie van "Taking Chances" en geheel in de kerstsfeer het nummer "The Christmas Song". Langzaam aan tikte de tijd weg naar het overmijdelijke moment. Terwijl Céline de laatste noten van de encore "My Heart Will Go On" zong wist op dat moment heel Las Vegas en in het bijzonder iedereen in het ronde gebouw aan Las Vegas Boulevard dat het einde van een tijdperk was aangebroken. Céline nam gracieus haar laatste staande ovatie in ontvangst terwijl achter haar de dansers en de leden van de band voor de laatste keer een lange rij achter haar vormden. In een regen van 100.000 rode rozenblaadjes werden zij vervolgens gehuldigd terwijl bij de meesten de tranen inmiddels rijkelijk vloeiden. Ook in het publiek werden de emoties op de vrije loop gelaten terwijl Céline voor de laatste keer die avond afscheid nam van haar publiek. Vervolgens zwaaiden de dansers en de bandleden ook een voor een tijdens de aftiteling naar het publiek en verdwenen vervolgens verdwenen van het podium waarop zij vijf jaar gedanst, muziek gemaakt, gezongen, gelachen, gehuild maar vooral geléefd hadden. Na de aftiteling sloot op het LED-scherm in perfecte symboliek het laatste gordijn. De nieuwe dag was geëindigd...

Met een diepe buiging nemen we afscheid van de cast & crew van A New Day... sommige dingen zijn niet in woorden te vatten, maar herinneringen zijn blijvend.

Cindy

"What Do You Say
To Taking Chances?"

Taking Chances

" The New English Album Everyone is Talking About"
Eindelijk! Na maanden vol verwachting te hebben gewacht, is het dan zover: Taking Chances, het eerste nieuwe Engelse album in 3 jaar, ligt in de winkels. Tijden lang werd er op de forums al gediscussieerd over het album, de titel, de nummers en de producers. Vol frustratie hebben mensen uitgeroepen dat het niks zou worden, anderen konden er maar niet over uit hoe geweldig het zou worden. Zelf kan ik weinig met namen van producers en titels van nummers, dus vaak heb ik me terzijde gehouden bij dat soort gesprekken. Maar of je nou langs de zijlijn toekeek of vurig meedeed aan de discussies, één ding was zeker: iedereen keek uit naar de release van dit speciale album. De foto's die al eerder op het internet verschenen spraken boekdelen; Céline met een énorme bos haar, in een strak pak en met een zelfverzekerde blik in haar ogen waar je niet omheen kon. Het was wel duidelijk dat het dit keer anders dan anders zou gaan.

Vol verwachting maar toch ook een beetje nerveus legde ik thuis de cd voor het eerst in de cd-speler. Bij Engelse albums is het voor mij altijd even spannend of ik ze echt goed zal vinden of niet. Leuk zijn ze bijna allemaal, maar of ik ze op repeat kan laten staan is nog maar de vraag. Zeker met de hoge verwachtingen voor dit album was het toch wel spannend om te zien of Taking Chances ze waar zou maken.

Taking Chances

het eerste nummer dat door de boxen galmde was Taking Chances, de titelsong en de eerste single van het album. Gelijk ook meteen een van de covers van het album, namelijk van de Engelse band Platinum Weird. De originele versie had al op YouTube gestaan, dus deels waren we al voorbereid op dit nummer. Een heerlijk nummer om naar te luisteren en totaal anders dan we eigenlijk van Céline gewend zijn. Het nummer neigt naar rock, iets waar Céline wel van houdt, blijkt. Ook de videoclip van dit nummer is gedurfd. Het is een goede aftrap van het album.

Alone

De tweede cover van het album is het tweede nummer op de cd. Dit keer een zeer bekend nummer van Heart, namelijk de hit "Alone . De twee nummers lijken op het eerste gezicht sterk op elkaar, maar waar Heart meer rock-achtig is en grote contrasten tussen harde en rustige stukken heeft, is de versie van Céline subtieler en meer opbouwend. Het nummer begint met strijkers, die de helft van het lied ongeveer de belangrijkste begeleiders blijven. Pas daarna komen de drums, gitaren en weet ik wat allemaal om de hoek kijken. Dan pas komt de rock kant van het nummer echt naar voren. Er zit power in dit nummer en het is heerlijk om onze diva het te horen zingen.

Eyes On Me

De eerste echte verrassing van dit album: een nummer dat al vaak aangeduid is als een "Shakira" lied. Toen ik het voor het eerst hoorde, had ik er wat moeite mee. De tekst, de melodie, het zat me allemaal veel te dichtbij de nummers die op het moment in de top 40 staan. Zou Céline echt zomaar zo teruggrijpen naar een 'populaire' formule en anderen na gaan doen? Maar ik moest wennen aan de nieuwe stijl. Het is overduidelijk een nummer dat Céline op haar eigen manier vertolkt. De Oosterse invloeden maken het nummer lekker anders van wat ze eerder heeft gedaan. Een geweldige toevoeging tot de lijst van uptempo nummers die ze al had staan en een perfect nummer voor de tour.

My Love

Eén van mijn instant favorites. Een ballad, ja, maar toch anders dan we van onze idool gewend zijn. Er ligt meer nadruk op de tekst en op Céline d'r stem dan voorheen het geval was. Er zit een hoogtepunt in het nummer, maar er word minder gericht naartoe gewerkt. Het gevoel van het nummer is duidelijk te horen in de stem. "Could you see I could break, did you notice all my mistakes?"

"Zag je dat ik kapot kon gaan, merkte je al mijn fouten op?" Misschien is het wel gewoon de tekst die het 'm voor mij doet, maar dit nummer raakt me meer dan andere Engelse nummers die Céline heeft opgenomen.

Shadow of Love

Een nummer dat ik toch als iets minder ervaar. Dat betekend niet dat ik er niet graag naar luister, maar vergeleken met de andere nummers is dit toch een van de minder goede. Het is een lekker uptempo nummer, maar het doet me toch te veel denken aan de beats van "One Heart" en het nummer "You and I"

Surprise, Surprise

Een Frans Bauer hit noemde vrienden het toen ze stukjes van dit nummer vóór de release van het album hoorden. Niet omdat ze het niks vonden, maar omdat het zo'n heerlijk nummer is waar je je armen om de schouders van je buurman heen slaat en lekker kan mee-lallen. Naast het feit dat dit nummer daar inderdaad uitermate geschikt voor is, is er nog iets wat me opvalt. De schrijfster van dit nummer beschreef het als een lied dat gaat over hoe je mensen leert kennen, dat je pas na een tijdje het onderste van de kan laat zien. Op dit album komt deze tekst echter nog veel beter tot z'n recht: "Just when you think you've got me figured out... surprise, surprise" Net toen iedereen dacht Céline in een hokje te hebben geplaatst, komt ze met dit album en laat ze zich weer van een totaal andere kant zien. Een leuk nummer met weer een totaal andere melodie en soort tekst dan we gewend zijn.

This Time

Wat een verrassing. Altijd al had ik dit soort nummers gehoord van andere artiesten, hopend dat Céline ooit ook zoiets zou vertolken. Als er een zangeres is die met emotie kan zingen, dan is het Céline wel. En hier is het nummer dan, een emotionele tekst die Céline duidelijk aan het hart gaat. Bij de Recording Sessions word duidelijk dat ze moeite heeft met het nummer, dat ze misschien te veel bezig is met de inhoud ervan. Ze zingt het met heel d'r hart en het resultaat mag er zijn.

New Dawn

Weer een totaal ander nummer. Het eerste woord dat gezongen wordt kondigt het al aan: Jesus. Een gospel-achtig nummer volgt, wat toch echt in het gevarieerde pakket van Taking Chances past. Voor mij hoefde de "Jesus" er niet bij, maar voor anderen zal dat juist een pluspunt zijn. Ieder z'n eigen smaak, maar we zullen het er allemaal over eens zijn: Céline laat weer horen wat ze kan.

A Song For You

Een prachtig nummer dat live (dus in één keer) is opgenomen in de studio, met een befaamde Zweedse pianist. Het is een liefelijk nummer, dat met weinig woorden en poespas toch heel veel zegt. Een mooie toevoeging aan het album, waar ik eigenlijk niet veel meer over hoef te zeggen.

A World to Believe In

Een prachtige ballad gezongen zoals alleen Céline dat kan en het nummer zal met name de mensen die wat teleurgesteld zijn in de wat ruigere richting die Céline met dit album heeft gekozen toch nog behoorlijk in hun nopjes laten zijn. Dit nummer zal de tweede single zijn in Japan, maar dan in duet vorm met de Japanse zangeres Yuna Ito.

I Got Nothin' Left

Een nummer dat me direct raakte, de prachtige melodie en de gekweldheid van de pijn van het 'niets meer hebben' wordt door Céline sterk en krachtig, maar toch nog kwetsbaar neergezet. Daar waar veel fans erg moesten wennen aan het 'helium' effect in het refrein vond ik dit direct erg mooi en een goede manier om de tekst van het nummer extra kracht bij te zetten. Wat mij betreft single-materiaal.

Right Next To The Right One

Neemt me weer helemaal mee terug naar een tijd waarvan ik niet helemaal zeker ben wanneer die zich afspeelde, maar het is er geweldig. Een gitaar opent het nummer en begeleid Céline d'r stem door het nummer. Het nummer straalt onschuld uit en heeft een melodie die de hele dag in je hoofd blijft hangen. Een heerlijk nummer om naar te luisteren en een mooi onderdeel van het album.

Fade Away

Het perfecte nummer om je aan het begin van wat een zware dag beloofd te zijn wat moed in te praten. "So let the clouds that bring you down, just fade away". Céline laat de donkere wolken in je leven in drie en halve minuut volledig vervagen met dit statige up-tempo nummer.

That's Just the Woman in Me

Een heel speciaal nummer. Dit nummer is bij het maken van elk Engels album van de afgelopen tien jaar opgedoken en telkens ook weer afgewezen omdat het niet bij het album paste. Taking Chances barstte al van de verschillende nummers, dus dit keer werd het nummer met beide handen aangepakt en niet meer losgelaten. En wat een goede keus is dat geweest. Weer een nummer waar Céline kan laten zien wat ze allemaal in huis heeft en ze maakt er gebruik van ook. Bij zo'n nummer denk ik dan, zet haar nog maar een keer naast Aretha met dit nummer , dan zien we wel wie de Queen of Soul is.

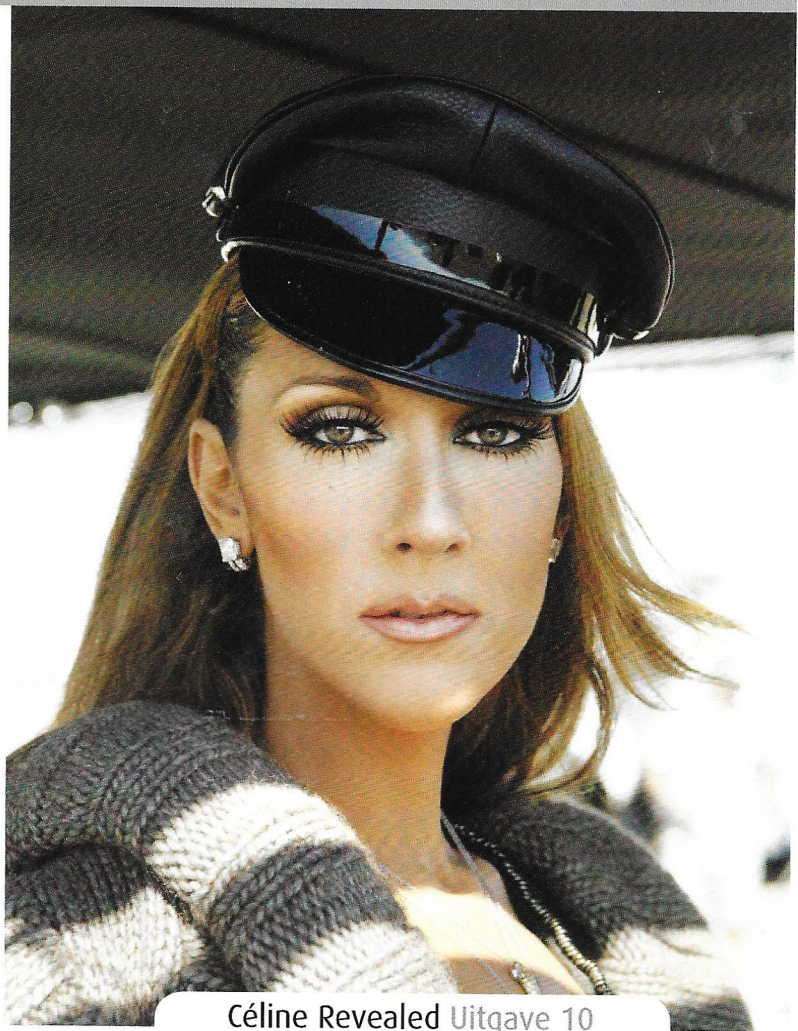
Skies of L.A.

Voor mij een mysterie. Waar het vandaan komt, hoe het tot stand is gekomen, ik weet eigenlijk niks van de achtergrond van dit nummer. Er zit geen overduidelijk verhaal in het lied. Als ik er naar luister vind ik het prachtig. Er hangt direct een bepaalde, misschien wel mysterieuze sfeer in de kamer als het nummer opstaat. Een rustig nummer dat ik wederom het label 'anders' geef.

Het thema van dit album lijkt wel 'anders dan anders'. Het voelt alsof er een nieuwe periode is aangebroken voor Céline en haar fans. Céline lijkt nog zekerder van zichzelf dan voorheen en dat uit zich nu ook in het proberen van nieuwe dingen. Dit album is een prachtig voorbeeld van wat onze idool allemaal kan. Al zitten er nog een paar nummers in waar ik niet weg van ben, dit album heeft voor mij ruim aan haar verwachtingen voldaan. Laat die tour maar komen!

Willemijn

In de Spotlight

Deze keer ons eigen teamlid: Cindy Freriks

Het hele afgelopen jaar hebben we uitgekeken naar een bijzondere mijlpaal in de geschiedenis van het Céline Dion Informatie Punt. Op 1 januari 2008, bestond het CDIP op de dag af tien jaar en ik besteedde de eerste minuten van het nieuwe jaar aan het ophalen van al die prachtige herinneringen die dankzij het CDIP voor altijd in mijn geheugen gegrift staan.

Ik ben Cindy Freriks, ik ben 27 jaar en werk als verpleegkundige op een somatische verpleegafdeling in een verpleeghuis. Ik ben sinds juli 2001 één van de CDIP-teamleden. Tien jaar geleden, als zeventienjarige in 5 HAVO, op de drempel van de toekomst, enkele maanden voor mijn eindexamen zat ik op een avond met mijn ouders op de bank voor de televisie naar de Surprise Show te kijken. Hennie Huisman had een enorme verrassing voor een meisje dat een grote fan was van de Canadese zangeres Céline Dion. Ze mocht Céline, die in Nederland was om haar album Let's Talk About Love daar op dat moment ontmoeten en vervolgens naast Hennie op de bank genieten van Céline's vertolking van de nieuwe single The Reason. Dit meisje was Anika Kuiper, en ik had nog geen idee dat ik haar enkele jaren later zelf zou ontmoeten en ik uiteindelijk mede haar geweldige initiatief voor de fanclub zou voortzetten.

Toen ik na Céline's concert in 14 juni 1999, op internet ging zoeken naar informatie over Céline kwam ik terecht op de website www.Céline.nl van Céline's eigen Nederlandstalige fanclub: het CDIP. Hier vond ik een schat aan informatie over mijn favoriete zangeres, bovendien werd ik toen lid van de mailinglist The Reason (Goh zou de mailinglist daarom de The Reason heten?). De mailinglist is al die tijd bijna hetzelfde gebleven, mensen kwamen en gingen en kwamen soms na jaren weer terug. Maar het belangrijkste is dat ik er vele van mijn huidige beste vrienden heb leren kennen. Het is zo bijzonder om een gemeenschappelijk passie te hebben want wat er ook gebeurd het is altijd datgene wat je weer samenbrengt en waar je samen zo ontzettend van kunt genieten. Uiteraard hebben we nog NOOIT ruzie gemaakt over welke muziek we gingen draaien. We hebben samen van Céline genoten op zoveel verschillende manieren.

We zijn ouder geworden, we zijn veranderd en ons fan zijn is meegegroeid.

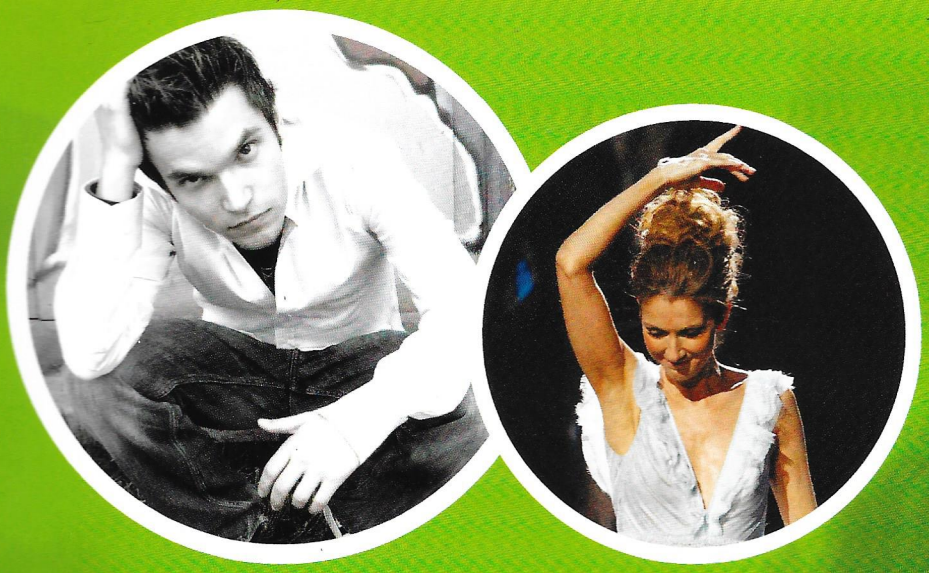
Het begon thuis bij onze ouders, onze kamers behangen met Céline posters gekluisterd aan de televisie met onze videorecorder op scherp en we waren te jong om alleen naar Céline's concerten te gaan Tien jaar later, zijn we volwassen, wonen we in ons eigen appartement, runnen we zelf de fanclub en reizen we samen de hele wereld over om Céline te zien. Terwijl Céline van jonge vrouw opgroeide tot de zelfverzekerde, bewuste moeder die ze vandaag de dag is, groeiden wij op met haar.

Haar muzikale oeuvre is de soundtrack van de laatste tien jaar van ons leven. Tien jaar waarin we hebben gegierd van het lachen, gehuild hebben, elkaar gesteund hebben door dik en dun en soms ook wel eens woorden hebben gehad ook al duurde nooit lang. Er is niets beter dan terwijl je samen luistert naar Céline, je op hetzelfde moment dat kippevelmoment ervaart. Er is niks meer wezenlijk dan elkaar met tranen in je ogen aankijken als je op het vliegveld van Las Vegas op het punt staat terug te keren naar Nederland na de meest bijzondere week uit je leven, wetend dat je uit de zeepbel van gelukzaligheid terugkeert naar het leven van alledag.

Bijna tien jaar droomden we van een moment met Céline, vorig jaar was het dan eindelijk zover en het was mooier dan we ooit durfden te dromen want we mochten zelfs onze grootste droom om Céline te ontmoeten samen beleven.

Ik kan niet beginnen te vertellen op hoeveel manieren Céline mijn leven heeft geraakt, maar ik weet dat jullie begrijpen wat ik bedoel en dat zelf wel kunnen invullen. Op naar de volgende tien jaar, met oude vrienden maar ook met alle nieuwe die vanzelf hun weg wel weten te vinden naar ons gezellige, gemoedelijke en bijzondere CDIP.

xx... **Cindy**

Un Garçon Pas Comme Les Autres

Muze van Las Vegas

Het licht gaat uit. Het is stil. Een vrouw achter mij niest en doorbreekt de stilte, maar niemand kijkt haar aan of zegt gezondheid. Een in barokstijl gemaakte spiegellijst verschijnt op het immense LED-scherm. Het spiegelglas breekt ogenschijnlijk. De mensen worden geruisloos stil en ik houd mijn adem in. In de verte verschijnt een dwergachtig silhouet dat stukje bij beetje naar voren loopt, steeds zichtbaarder wordt en van een schaduw in een kleurrijke vrouw verandert.
A new day has come... a new day has come schalt door het speciaal voor haar gebouwde Colosseum en kippenvel bekruipt mijn armen, nek en zelfs mijn neus begint te tintelen. De show is begonnen. Ik kan weer ademen.

Ik moet jullie eerlijk bekennen dat ik de eerste keer niet zoveel heb mee gekregen. Ruim een half jaar na aanschaf van de kaartjes vloog ik naar Las Vegas om de show te zien. Om precies te zijn op 18 juni 2003, mijn eerste Céline-live ervaring. De tientallen dansers, zoveel speciale effecten, het podium en natuurlijk Céline, die op sommige momenten alles in het niet liet vallen, waren zo overweldigend dat alles in een waas aan me voorbij ging.

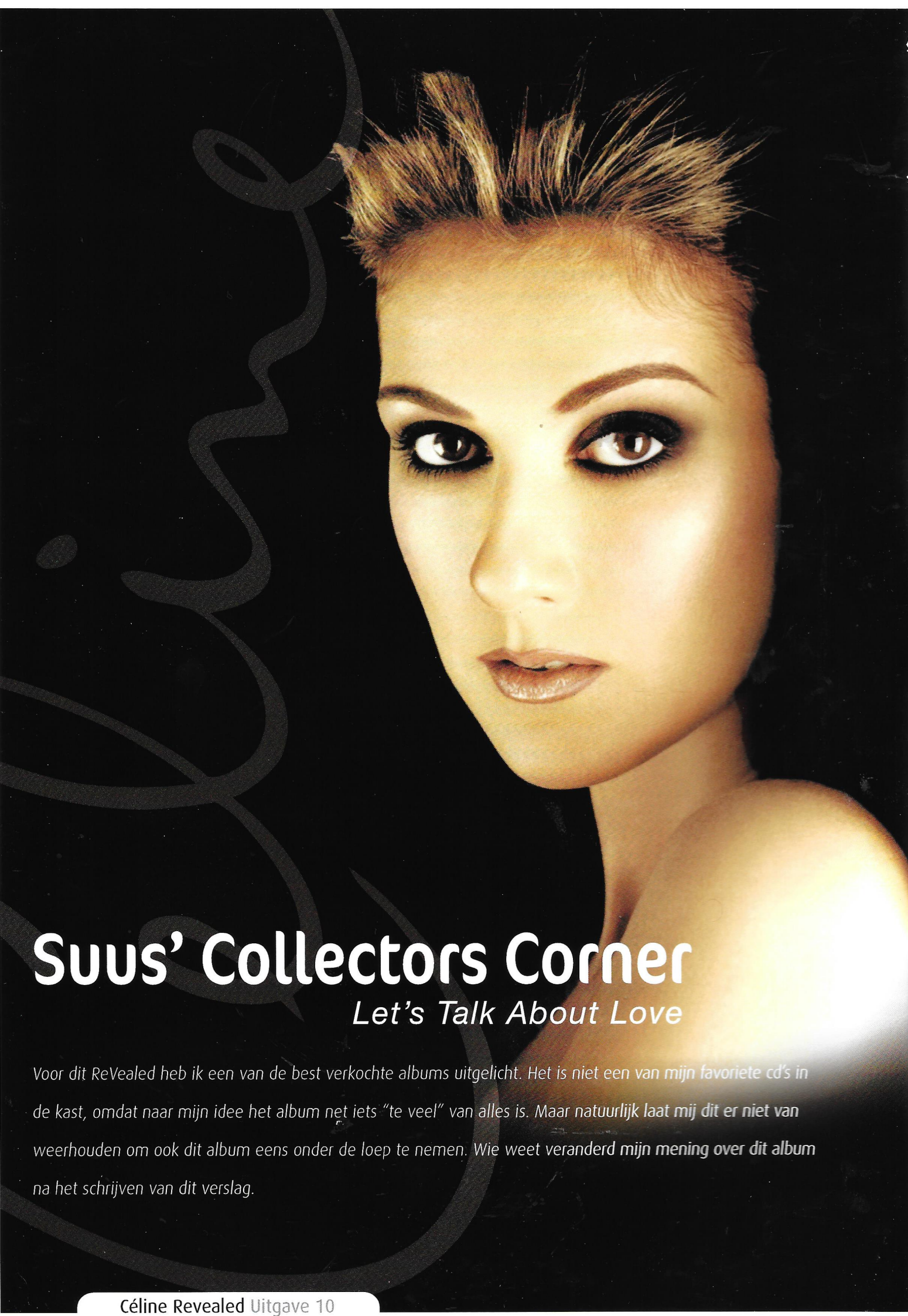
Céline herkende ik bijna niet, in eerste instantie. De vrouw met blond, halflang haar was niet de vrouw die ik verwachtte. Het beeld in mijn hoofd kwam niet overeen met de vrouw op het podium. Waar waren haar lange bruine lokken? Moesten die niet weer eraan zijn gegroeid? Wat was ik zenuwachtig. Dagen, nachten dromend over die show waarover zoveel werd geschreven, waarover stukjes bij Oprah werden uitgezonden, die ik keer op keer herhaalde.

In 2005 vloog ik terug naar Las Vegas om de show voor een tweede en derde keer te zien. Pas de derde keer, dat was de tweede keer in 2005, had ik het gevoel dat ik van de show iets zag. Dat ik opging in het spektakel en dat het niet in een waas aan me voorbij ging. Het was de avond waarop ik eigenlijk niet had willen gaan, maar door een fout van mezelf (door kaartjes te bestellen en denken dat ze geannuleerd kunnen worden) heb ik toch moeten gaan. Achteraf heb ik daar geen spijt van.
Vanaf de derde rij (CC) zagen we haar perfect en genoot ik van alles wat op me afkwam. De laatste shows (de vierde en vijfde keer) zag ik in oktober 2006.

Op 15 december 2007 zal de laatste show plaatsvinden, zal het gordijn vallen voor een van de succesvolste Vegasshows in de geschiedenis. Wie had gedacht dat iemand vijf dagen per week, vier en een half jaar lang bijna dagelijks een zaal uitverkocht zou krijgen. Bijna drie miljoen mensen hebben het spektakel beleefd. Niet alleen lyrische fans, maar ook dronken casinobezoekers en rijke Japanners die op de eerste rij zaten en in slaap vielen. Iedereen heeft haar gezien. Ze kwam, zag, bleef en overwon alle negatieve kritieken die haar de grond in wilden boren.
A New Day... en Céline bleven recht overeind staan.
Zelfs haar platen bleven verkopen.

Met een dvd-registratie in de winkels en een wereldtournee die volgend jaar eraan zit te komen wordt het einde van A New Day... goedgemaakt. Alles is vastgelegd, de liedjes, de dansers, het publiek van die avond en zelfs de ingestudeerde grapjes. Een ding is niet op dvd vastgelegd, maar zit in mijn geheugen gegrift. De vijfde en tevens laatste keer dat ik op de valreep een kaartje voor de voorste rij heb kunnen bemachtigen. De avond waarop ze naar me wees tijdens I Drove All Night en me een knipoog gaf. Iets om nooit te vergeten. Evenals ik de wereld van A New Day... nooit zal vergeten.

DAVE.

Suus' Collectors Corner

Let's Talk About Love

Voor dit ReVealed heb ik een van de best verkochte albums uitgelicht. Het is niet een van mijn favoriete cd's in de kast, omdat naar mijn idee het album net iets "te veel" van alles is. Maar natuurlijk laat mij dit er niet van weerhouden om ook dit album eens onder de loep te nemen. Wie weet veranderd mijn mening over dit album na het schrijven van dit verslag.

De weetjes

Na het succes van Falling Into You werd Let's Talk About Love als opvolger uitgebracht. De opnames voor dit album werden gedaan in Londen, New York en Los Angeles. Met tal van artiesten werden duetten opgenomen. Zo zingt Céline voor "Tell Him" een duet met Barbra Streisand, "Immortality" met The BeeGees en "I Hate You Then I Love You" met niemand minder dan Luciano Pavarotti. Grote namen in de muziekwereld hebben aan dit album meegewerkt. Hierbij valt te denken aan Carole King (songwriter en zangeres; zij schreef Natural woman voor Aretha Franklin) voor "The Reason" en Sir George Martin (producer en manager; hij is nog beter bekend als het grote brein achter The Beatles, Bryan Adams, Diane King en James Horner).

Zoals de naam van het album al doet vermoeden, is het hoofdthema liefde. Al voordat het album uitgebracht werd, waren er wereldwijd al meer dan 10 miljoen cd's besteld. Het exacte aantal was 10,750,300 cd's en dit gigantische aantal maakte van dit album dan ook gelijk het meest succesvolle album van 1997. Het succes was zelfs zo overweldigend dat weken na het uitbrengen van het album het al een diamond onderscheiding kreeg in Canada. In Canada is voor het ontvangen van deze onderscheiding een verkoopaantal van 1 miljoen cd's nodig. Uiteindelijk zijn er 31 miljoen exemplaren van dit album wereldwijd verkocht.
Dat is me nog eens een aantal!

Het album

Het album begint met "The Reason". Zoals al eerder vermeld is, is dit nummer geschreven door Carole King. De tekst gaat over een vrouw die aan haar geliefde vertelt dat hij de reden is van haar geluk. Na de opname van dit lied voor haar album heeft ze het live gezongen met Carole King bij de VH1 Awards. Ook heeft Céline de backing vocals gedaan voor de versie die op het album van Carol King staat.

Een ander speciaal nummer op dit album is "Treat Her Like A Lady". Dit is een cover van Diane King. Zij zingt mee als de backing vocal in Céline's versie. Dit is overigens niet het eerste Rap liedje dat Céline heeft opgenomen, want op "Falling Into You" kunnen we ook al een Rap nummer beluisteren. "Treat Her Like A Lady" was trouwens ook de tweede single van het album. De eerste single was "The Reason" en is alleen uitgebracht in Engeland.

De meest succesvolle single van het album is toch wel "My Heart Will Go On". Deze single is gecomponeerd door James Horner en geproduceerd door James Horner en Walter Afanasieff. Zoals de meesten van jullie wel weten, was dit liedje de soundtrack voor de film Titanic en was het een van de nummers die Céline meer roem bezorgde. De single stond wereldwijd vele weken op nr 1. Ook ontving Céline voor dit nummer een Oscar en Grammy award.

"Where Is The Love" is op het laatste moment nog aan het album toegevoegd. Het nummer was een vervanging voor "Is Nothing Sacred" dat geschreven was door Jim Steinman. Waarom dit nummer van het album is verdwenen is onbekend. Ook is de naam van het album op het laatste moment veranderd In een Aziatische advertentie is te lezen dat "Is Nothing Sacred" op het album genaamd "The Reason" zou verschijnen. Het kan echter ook zo zijn dat "The Reason" de werktitel van dit album was.

De covers

Op het album zijn ook een aantal Coversongs te vinden. Persoonlijk vind ik dit jammer, maar aan de andere kant is het ook leuk om Céline's versie te horen van al bekende nummers. Even alle covers op een rijtje:

- **Treat Her Like A Lady:** een cover van Diane King en is terug te vinden op haar album Tougher Than Love;
- **Love Is On The Way:** een cover van Billy Porter en is terug te vinden op zijn "Untitled" album;
- **When I Need You:** een cover van Leo Sayer en is terug te vinden op zijn album "Endless Flight" album;
- **I Hate You Then I Love You:** een cover van Shirley Bassey en is te vinden op het album Never Never Never. Dit nummer draagt dezelfde titel als Shirleys album;
- **Let's Talk About Love:** dit zal je wel heel vreemd in de oren klinken, maar ook dit liedje is een cover en wel van Jean-Jacques Goldman. Hij heeft het liedje ooit gezongen onder de Franse titel "Puisque Tu Pars" en is terug te vinden op zijn album " Entre Gris Cair Et Gris Foncé";
- **Amar Haciendo El Amor:** een cover van Billy Mann. Dit liedje is gezongen onder de Engelse titel "You Only Love Once" en is terug te vinden op zijn "Billy Mann" album.

Ik hoop dat jullie nu iets meer weten over het album dat alle records gebroken heeft en waarmee Céline echt een plekje tussen de wereld diva's heeft veroverd. Want ja, ze is een van de weinigen die kan zeggen dat ze met alle grote namen op één album heeft gewerkt.

Tot de volgende keer, ***Suus***

Dankwoord

Het Céline Dion Informatie Punt wil bedanken:

Anika Kuiper, oprichtster van het Céline Dion Informatie Punt,
Anika bedankt voor de grote steun achter de schermen!

Lisette Vendrik, Remon Rijper, Isabelle Boelens, Kurt Vermeerbergen,
Wendy Kerkhof, Esther Hochs, Manon Hicks, Hans Lambrechts,
Michael Hoogendorp en Bas Dijkhof voor het investeren van ontelbare uren redactiewerk
in het Céline Dion Informatie Punt. Dank jullie wel!

Marlon Beauperthuy en Marcus Blok van Las Vegas Travel Guide
die vanaf dag één hebben geloofd in Céline, A New Day... en in het CDIP
en die bergen werk verzet hebben om honderden Nederlandse fans
te laten genieten van A New Day...

Vicki Savini, director of Colosseum Sales, voor alle hulp en vertrouwen
bij het creeëren van de A New Day... pakketten

Fatima en Yvonne van Coty Benelux voor de geweldige samenwerking
rond de lanceringen en promotie van de Céline Dion Parfums.

Frank en Maarten van Sony BMG Nederland voor alle hulp
en medewerking bij het tot stand komen
van de wereldpremière van de A New Day... DVD in Tuchinski.

Dave Platel die ons op een kritiek moment precies vertelde wat we moesten weten...

Patrick Angélil voor zijn enthousiasme voor de A New Day... arrangementen

En dan natuurlijk, onze onmetelijke dank naar:
Céline Dion voor haar voortdurende enthousiasme en haar waardering voor haar fans.

René Angélil omdat hij de gokker is, die hij is... zonder hem zou Céline niet zijn waar ze vandaag is
en zou het CDIP nooit bestaan hebben. Verder willen wij bedanken:

Feeling Inc, CDA productions, Sony Music BMG, Caesars Palace,
Terra Lannoo, TMS International, Artimedes, Weaver Public Relations,
Andrews McMeel, AEG, Concerts West, The Colosseum at Caesars Palace en United Airlines

Colofon

Céline ReVealed
Jaargang 3, nummer 10

Céline Dion Informatie Punt
www.Célinedion.nl
revealed@Célinedion.nl

Koopvaardijstraat 32
1503 VB Zaandam

Bank 54.53.57.535
T.n.v. CDIP te Amsterdam

Voor een lidmaatschap van Céline ReVealed kijk op Célinedion.nl
en vul het aanmeldingsformulier in. Je krijgt automatisch bericht
als het tijd is om te verlengen. Opzeggen kan via ons postadres
of via e-mail. Aanleveren van kopij via revealed@Célinedion.nl

Redactie:
CINDY FRERIKS, DENNIS FAASSEN, LYSANNE VAN DER KUIP,
MATHIAS DE GROOT, ROBIN KAMPHUIS, STÉPHANIE DE WAARD,
SUZANNE BRUINS, WILLEMIJN DOEDENS

Vormgeving: Robin Kamphuis
Drukker: NetZoDruk Enschede

Celine Dion
Informatie Punt

Lieve fans,

Veel van jullie waren er vanaf het allereerste begin bij, anderen druppelden door de jaren heen binnen. Het CDIP groeide uit tot een van de grootste fanclubs van Nederland en Vlaanderen door jullie steun en voortdurende enthousiasme voor de vrouw die al jaren onze harten raakt met haar prachtige stem en haar prachtige liedjes. De website veranderde regelmatig, we gingen van For You naar Céline: ReVealed en ook het CDIP-team wisselde enkele keren van samenstelling, toch is het CDIP al die tijd hetzelfde gebleven. Groot geworden door klein te blijven! Namens Céline en natuurlijk ook namens ons, duizend maal dank voor alles wat jullie gegeven hebben in de afgelopen tien jaar, mogen de volgende tien net zo'n warm avontuur zijn als de vorige.

Cindy, Dennis, Mathias, Lysanne, Robin, Stéphanie, Suzanne & Willemijn

